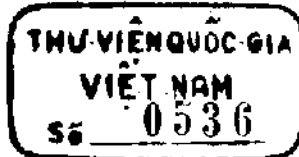

HỌC-VIỆN QUỐC-GIA HÀNH-CHÁNH

THANH-NIÊN HỌC-ĐƯỜNG

Luận-văn Tốt-nghiệp Ban Đốc-sự

Giáo-sư hướng-dẫn

LƯƠNG-THỌ-PHÁT

Sinh-viên Đệ-trình

Lê-kim-Thành

BAN ĐỐC-SỰ - KHÓA 14

THƯ VIỆN KHOA HỌC TỔNG HỢP

LVHC

536

1966 - 1969

Mây trên ngàn bằng-bạc áo bay-bay,
Anh nghe nắng rộ-ràng trên dáng ngọc.

l.k.t

CHẾP THÀNH CẨM TÁ :

- GIÁO SƯ : Viện-Trưởng
- GIÁO SƯ : Phó Viện-Trưởng
- Quý vị : Giáo sư trong ban Giám-Đốc
và Ban Giảng-Huấn
Học-Viện Quốc-Gia Hành-Chánh
- Quý vị : Trưởng Cơ-quan thực tập đã tận
tâm chỉ dẫn chúng tôi trong
suốt những năm tháng vừa qua

ĐƠN - LUẬTCHƯƠNG DẪN NHẬP

- A - Định nghĩa thanh-niên
- B - Đặc tính
- C - Vai trò người thanh-niên

PHẦN THỨ NHẤT : CÁC VẤN-ĐỀ LIÊN HỆ TỚI THANH-NIÊN

- CHƯƠNG I : Tình trạng thanh-niên hiện tại
- CHƯƠNG II : Thể dục và thể thao
 - Tiết I : Cơ-Sở và Hiệp-Hội
 - Tiết II : Huấn-luyện viên
- CHƯƠNG III : Hoạt-Động thanh-niên
 - Tiết I : Công-tác xã-hội và cứu-trợ
 - Đoạn A : Lịch-trình tiến-triển
 - Đoạn B : Hoạt-động của sinh-viên học-sinh trong việc cứu-trợ nạn nhân chiến cuộc tại Đô-Thành.
 - Tiết II : Sinh-hoạt cộng-đồng
- CHƯƠNG IV : Những tổ-chức hỗ-trợ chương trình thanh-niên học-đường.
 - Tiết I : Hiệu-Đoàn
 - Đoạn A : Lịch-trình tiến triển
 - Đoạn B : Tôn chỉ và mục-đích của hiệu-đoàn
 - Đoạn c : Tổ-chức
 - Đoạn D : Nhận-xét
 - Tiết II : Chương-trình phát-triển sinh-hoạt Học-đường (CPS)
 - Đoạn A : Sự bình-thành
 - Đoạn B : Mục tiêu của chương-trình
 - Đoạn C : Phương-pháp hoạt-động
 - Đoạn D : Những nguyên tắc hoạt-động căn bản
 - Đoạn E : Nhận xét

- Tiết III : Hội đoàn thanh-niên
Đoạn A : Sự tiến-triển
Đoạn B : Nhận xét
CHƯƠNG V : Thanh-niên tại Nhật và Mỹ
Tiết I : Thể-dục thể-thao tại Nhật
Đoạn A : Chương trình thể-dục thể thao
Đoạn B : Chương trình giáo-dục bổ-túc và thể-thao học-đường
Đoạn C : Việc đào tạo huấn luyện-viên thể-dục
Tiết II : Thanh-niên Mỹ-Quốc

PHẦN THỨ HAI : CHÁNH SÁCH THANH-NIÊN

- CHƯƠNG I : Chánh-sách và chương-trình hoạt-động
Tiết I : Mục tiêu
Tiết II : Chương-trình phát-triển hoạt-động thanh-niên
Đoạn A : Sinh-hoạt thanh-niên
Đoạn B : Hoạt-động thể-dục thể-thao và Võ-Thuật
Đoạn C : Huấn-luyện quần-sự học-đường
Đoạn D : Tu-bổ và kiến-thiết
Đoạn E : Đào-tạo chuyên-viên thanh-niên
CHƯƠNG II : Nhận xét về chánh sách thanh-niên
Tiết I : Yếu-tố căn-bản
Tiết II : Xây-dựng và kiến-thiết
Tiết III : Huấn luyện-viên và cán bộ thanh-niên
Tiết IV : Vấn đề đoàn ngũ hóa thanh-niên

LỜI NÓI ĐẦU

Thanh niên là một lực lượng quan trọng nhất liên quan tới sự tồn vong của Quốc gia nhưng ít người nghĩ đến tầm quan trọng đó. Nhiều biện pháp đề cập tới việc đầu tư trong lãnh vực kinh tế nhưng việc đầu tư thanh niên vào công cuộc cứu quốc và kiến quốc vẫn bị quên lãng dù Quốc gia chúng ta đang ở trong tình trạng chưa phát triển và phải chiến đấu một mặt một cõn với Cộng sản.

Mang ý nghĩ đó, chúng tôi đã chọn Tổng Nha Thanh-Niên để tập sự trong 6 tháng cuối cùng của năm thứ 4 với hy vọng sẽ tìm hiểu thêm tính cách đa-trạng của bản chất Thanh niên và thấu nhận những chất-liệu tốt làm nền tảng cho công cuộc đầu tư đó.

"THANH NIÊN HỌC ĐƯỜNG", đề tài quá bao quát vì mang nhiều khía cạnh hết sức phức tạp. Trong lãnh vực hoạt động của Tổng Nha Thanh Niên, chúng tôi chỉ bàn đến đề tài ở khía cạnh thể dục, thể thao và các sinh hoạt thanh niên khác. Nói khác hơn, việc huấn luyện tại học đường gồm 3 phần : trí, đức và thể dục; ở đây chúng tôi sẽ giới hạn đề tài trong lãnh vực thể dục.

Nói đến thanh niên, chúng ta không thể quên tâng lớp thiếu-niên vì thiếu niên chính là giai đoạn chuẩn bị cho tâng lớp thanh niên. Chúng tôi không bàn nhiều về qui chế dành cho sinh viên vì chúng tôi nghĩ rằng sinh viên đã có 1 số nhận định, 1 số kiến thức tối thiểu khá dĩ để lựa chọn 1 đường hướng hoạt động thích hợp.

Rất tiếc chúng tôi không tìm được tài liệu đầy đủ đề đề tài được nhiều chi tiết hơn vì sự thay đổi thường xuyên về cơ cấu tổ chức của Tổng Nha Thanh niên từ sau ngày Cách Mạng đến nay khiến cho 1 số hồ sơ bị thất lạc.

Trong khuôn khổ hạn hẹp của tập Luận văn này, chúng tôi không thể trình bày đề tài được đầy đủ hơn, nhưng chúng tôi cũng hy vọng rằng nó sẽ nói lên 1 phần nào của vấn đề.

CHƯƠNG DẪN NHẬP

THƯ-VIỆN QUỐC-GIA

Thanh-niên, một vấn-đề được nhiều người ở nhiều thế kỷ khác nhau tranh-luận, đề cao, chỉ-trích, lợi dụng... và hiện van chưa tìm được lối thoát tốt đẹp.

Thanh-niên có thể được chia làm 3 thành-phần khác biệt:

- thanh-niên học đường,
- Thanh-niên lao-động tại thành thị,
- Thanh-niên nông-thôn.

Thực-tế, sự phân-biệt đó không còn thích hợp nữa. Trong tình-trạng chiến-tranh hiện tại, nhu cầu quân đội mỗi ngày một gia-tăng nên qui chế hoãn-dịch mỗi ngày một khắt khốc hơn. Ngoài một thiểu-số thanh-niên có khả năng cao hoặc được nhiều may-mắn nằm trong thành-phần thanh-niên học-đường, số đông còn lại đều ở trong hàng ngũ quân đội.

Tại các quốc-gia tiên-tiến, tầng lớp thanh niên học đường được Chánh-phủ đặc-biệt quan-tâm với một chánh-sách giáo-dục thích-ứng và hữu-hiệu trong đó trí, đức và thể dục được xem nặng ngang nhau.

Dân Việt-Nam vốn nhỏ con, ăn uống lại thiếu thốn thành thử thân-thể thường bệnh hoạn, tam vóc không cân xứng, điều này đã ảnh hưởng không tốt tới trí và đức-dục.

Sự thành-công vẻ-vàng của Nhật-Bản trong kỳ thế-vận hội thứ 19 tại Mexico vừa qua, sự tiến bộ vượt bực trong mọi lãnh vực khác phải chăng do sự cải tiến của nền giáo-dục trong đó thể-dục được đặc biệt lưu-tâm. Trong khoảng 20 năm gần đây mỗi tầng lớp thanh niên ở Nhật to ra cao hơn, nặng hơn, nặng hơn trước. Đứa trẻ 14, 15 tuổi hiện nay có hình dáng lớn hơn cha mẹ chúng. Theo thống-kê của Bộ Giáo dục, hình vóc thanh-thiếu-niên nam nữ đã thay đổi nhiều kể từ đầu thế kỷ 20.

Nếu lớp tuổi là 17 và so sánh giữa hai khoảng thời-gian 1900 và 1965 thì ta thấy:

	1900	1965
Con trai cao	1579 cm	166,8 cm
" gái "	147,0	154,8
" trai nặng	50,0 kg	57,5 kg
" gái "	47,0	51,3

Như vậy trong khoảng 65 năm qua tầm mức trung bình của con trai đã tăng thêm 8,9, con gái 7,3cm, con trai nặng hơn 7,5 kg, con gái 4,3 kg.

Chương trình giáo dục có thể chia làm 2 phần :

-Giáo-dục tĩnh: là những kiến-thức, kinh nghiệm có giá-trị rõ-rệt do lớp người đi trước truyền lại.

-Giáo dục động: do phản ứng tự nhiên hầu đạt tới sự thích ứng khi con người sống trong xã-hội, tiếp xúc với những người chung quanh.

Chánh-sách giáo-dục tại Việt-Nam chỉ chú ý tới phần tĩnh nhưng lại xao-lãng phần động, chỉ dạy con người biết đọc, biết viết và nhớ-sợ một số kiến-thức trừu tượng mà quên đi cách huấn luyện con người trở nên nhanh-nhẹn hơn, khoẻ hơn để có thể chống mọi bất trắc và tìm được một triết lý, một nghệ-thuật sống. Điều quan trọng của con người là sống ở đời nhưng có bao nhiêu người sống ra hồn, còn bao nhiêu người dở sống, dở chết.

Nhưng thế nào là một người thanh-niên, họ có đặc-tính gì và vai-trò của họ ra sao?

A- ĐỊNH NGHĨA THANH-NIÊN

Thanh-niên là một thực-thể nhưng lại là một thực-thể trừu-tượng vì vậy việc định-nghĩa thế nào là thanh-niên quả là một vấn đề nan giải. Nhiều người đã đưa ra nhiều định-nghĩa khác nhau để tranh-luận, cuối cùng những định-nghĩa đó đều có một giá trị hết sức tương đối.

được vận áo kín mình, phải làm nhà lầy mà ở, ăn uống thanh-đạm và phải tập thể-thao bằng cách chạy quanh sông Eurus. Thanh-niên không được nói nhiều và phải tự suy-nghĩ để học hỏi lại.

Bước sang khía cạnh tâm lý học, ta có thể phân biệt thanh-thiếu-niên tùy theo bản-chất của con người :

-Tuổi Ấu-niên : là tuổi vui đùa, thích tìm hiểu, không suy-tư.

-Tuổi thiếu niên: là tuổi hiếu động, thích tìm hiểu, mơ mộng, thích mạo hiểm; họ như chiếc thuyền nan thích đùa với biển rộng, như con chim non chưa đủ lông cánh đã thích gió lộng may ngàn.

-Tuổi thanh-niên : thích mạo-hiêm nhưng thực tế hơn, họ đã van-than vào đời với những ý-thức về trách-nhiệm và bổn phận, họ cũng hiểu được vai-trò và bổn phận của họ trong xã-hội.

Trong quyển From the summit of year for score, Samuel Ullman đã định nghĩa thanh-niên như sau: "Thanh niên là sự biểu dương ý chí, là khả năng sáng tạo, là sức mạnh cảm xúc là chiến thắng của dũng-cảm trên rụt rệ hèn nhát của khác vọng say-sưa thích mạo hiểm trên sự cau an.

Không có ai già nua chỉ vì đã sống một chuỗi ngày dài, người ta chỉ cần coi đi vì đã bỏ rơi lý-tưởng. Thời-gian chỉ có thể nhúm nhân da thịt bạn, chỉ có việc từ bỏ lòng nhiệt thành mới làm khô héo tâm hồn.

Lạc-âu, hoài-nghĩ, mất tự-tin, sợ hãi, thất vọng chỉ làm cho đầu óc bạn trĩu nặng và biến tình thân bạn thành tối tăm, mờ mịt. Dù ở tuổi 60 hay 16, tâm-hồn bạn lúc nào cũng phải biết say-sưa yêu các vật phi-thường, biết ngạc-nhiên thích thú khi ngắm nhìn những ánh sao cũng như biết ngưỡng mộ những sự vật hay tư-tưởng sáng chói, sẵn sàng đón nhận những thử-thách, có khác vọng về tương lai như đứa trẻ thích ăn và biết hoan đón nhận cuộc đời.

Bạn hãy tự mình làm cho mình tươi trẻ với đức tin với lòng tự tin và niềm hy-vọng, vì nếu không, hoài nghi, sợ sệt và thất vọng sẽ làm bạn già nua không mấy chốc.

Chúng nào tâm hồn bạn còn nhận-thức được ý nghĩa của cái đẹp, của tình thương mến, của lòng dũng cảm, của sự vĩ-dại và của quyền lực ở cõi trần này, thì con người cũng như từ cõi vô-biên chúng ấy bạn vẫn còn trẻ vậy.

Khi nhận thức trên không còn nữa, khi tâm hồn bạn đã bị băng-giá bởi bi quan, yếm thế thì chỉ khi ấy thôi, bạn mới thực sự già nua cần cõi và cũng khi ấy Thượng-Đe có thể ru lòng thương xuống linh hồn bạn.

Bạn hãy sống mỗi ngày của đời bạn y như là cuộc sống không bao giờ chấm dứt vậy.

Theo nhận định của những tổ-chức thanh-niên Anh quốc thì thanh niên không phải là khối vật liệu vô tri nhưng là những phân tử có cá-tính riêng, có nhận định và xu-hướng riêng.

Tựu-trung chúng ta có thể đưa ra một định nghĩa thanh-niên thích hợp nhất là : " Trong tiến trình phát triển của nhân loại, thanh niên được xem như một giai-đoạn chuyển tiếp giữa thời trẻ thơ phải lệ thuộc và thời kỳ trưởng thành độc lập".

B.- ĐẶC-TÍNH THANH NIÊN

Bất cứ một trường-hợp nguy-nạn nào cho tiền đồ Dân-tộc, một sự hưng-thịnh nào cho Quốc-gia trong tương lai, mọi người đều nghĩ đến thanh-niên. Đặc-tính TN vẫn được nhiều người nhắc nhở đến, khen cũng như chê. Có người tìm hiểu đặc tính đó hầu tìm biện-pháp cải tạo thế-hệ nhưng có người có tìm hiểu để hoàn thành mưu đồ tư lợi, để thoả mãn tham vọng cá nhân. Lịch sử đã nhiều lần chứng minh điều đó. Đức Quốc xã nhờ sự TN hy-sinh cho lý-tưởng quốc-xã, thuyết Nhật-Nhĩ Man của Hitler đã làm me-hoặc cả một dân-tộc, Mussolini đã quốc hữu hoá cả tinh-thần dân-tộc Ý với khẩu hiệu Tin-Tướng, Vâng lời, Chiến đấu. Gần với chúng ta hơn

IX

là sự hình-thành vội-vàng, sự tan rã nhanh-chóng của khoảng 2 triệu đoàn viên thanh-niên Cộng-Hoa, một Loạn-the được cấu tạo bằng những tham vọng chánh trị của các nhà lãnh-tu dưới thời đệ nhất Cộng-Hoa.

Những lớp người quá lứa tuổi TN đã quan-tâm tới đàn em của mình với tất cả nhiệt thành nhưng ít khi người TN chịu khó suy-nghĩ về họ. Lắm lúc người TN không hiểu mình muốn gì, mình đòi hỏi gì, vai-trò của mình đối với Xã-hội ra sao, hậu quả của hành-động của mình ra thế nào. Ở một khía cạnh nào đó lòng vô-tư của người TN thật đáng men. Những người lớn tuổi quay lại phía sau nhìn bước chân mình đã đi qua, nhìn con đường đang em mình sẽ tiến tới với lòng vô-tư đó đều muốn nhắc nhủ với họ một vài kinh-nghiệm gian nan.

Với sự hăm hở bước chận vào đời bằng tất cả sự nhiệt thành, lòng hăng say của tuổi trẻ, vòm tương lai trước mắt họ bao giờ cũng đáng yêu. Họ sẵn sàng tin tưởng bất cứ người nào, bất cứ điều gì với tất cả sự thành tâm, thiện chí của họ.

Người TN có thừa lòng hăng say, thừa khả năng để làm bất cứ một công việc gì nhưng thường thì họ thiếu tánh kiên nhẫn. Trước một thất bại cón-con, họ rất dễ chán nản, thất vọng.

Những người đã quá lứa tuổi làm điều làm lỗi thường khiến trách TN ngày nay sa-đọa, truy-lạc, chia rẽ, nghi ngờ lan nhau, nghi ngờ Chánh quyền, thiếu ý chí phấn đấu... Những lời chỉ trích đó không phải là vô căn cứ nhưng những làm lỗi của người TN không phải là chẳng có lý-do và con người thường thích chỉ-trích hơn là tìm hiểu, xây dựng.

Dù thế nào đi nữa, người ta cũng không thể phủ-nhận những đức tính tốt của người TN. Họ là người dám song và chet cho lý-tưởng. Ở mỗi người TN có một ngọn lửa thiên-đang âm-ý cháy và sẵn sàng bùng lên nếu có một que diêm nhỏ khơi mào.

Phiêu lưu, mạo hiểm vẫn là bản tánh cố cựu của người TN. Bao Quốc-gia được khai sinh, trường tồn, bao tìm tòi

mới lạ đã do bản tánh của người TN. Điều mà chúng ta không thể phủ nhận được ở người TN đó là lòng ái-quốc, tình thương yêu đồng bào ruột thịt, lòng thiết tha phục-vụ chánh-nghĩa, ý muốn cải tạo xã-hội bằng một cuộc cách mạng quyết liệt...

C.- VAI TRÒ NGƯỜI THANH NIÊN

Vai-trò người TN trong xã-hội càng ngày càng trở nên quan trọng và được sự lưu tâm của mọi giới. Tình trạng xã-hội hiện tại chính là hình ảnh của tầng lớp TN trong khoảng 30 năm về trước và hình ảnh của lớp TN hiện tại chính là tình-trạng xã-hội 30 năm về sau. Xã-hội sẽ là tấm gương và hình ảnh của thế hệ thanh niên sẽ hiện trên gương mặt cách trung thực.

Những người lãnh-đạo đã không quan niệm đúng vai trò của họ nên đa số TN đều cảm thấy tự do bị hạn chế, người lớn vô-tình hay cố ý xem họ như là trẻ nít.

Tự do bị hạn chế vì Chánh-Phủ buộc họ phải làm điều này, học đường buộc họ phải làm điều nọ, gia đình bắt họ phải làm điều kia... Những quyết định trực tiếp ảnh hưởng đời sống TN lại không được chính người TN tham gia ý-kiến. Với thanh-kiến tuổi trẻ thường quá khích và lam lũ, người lớn đã bác bỏ sự bất đồng và sự phát biểu ý kiến của TN. Rất ít người chịu khó lắng nghe ước vọng TN của từng thời đại để đề nghị với họ một hướng đi, một biện pháp sửa đổi.

Vì cứ xem TN như là trẻ nít nên lúc nào người lớn cũng tìm cách che chở cho họ một cách quá-lố, không bao giờ giao cho những công việc quan-trọng trong khi đó TN sẵn sàng chấp nhận mọi hiểm nguy, lúc nào họ cũng muốn có sự thách đố và sẵn sàng hoàn thành một cách tốt đẹp bất cứ một công việc khó khăn nào với tất cả khả năng và thiện chí của tuổi trẻ.

AT. Ariyaratne, Phó Hội-Trưởng Hội-Đồng TN Tích-Lập, đã nhấn mạnh đến vai trò của người TN như sau: "TN nội liên quá khứ với tương lai với một sự năng động mà chỉ tuổi trẻ mới có được. Đối với tôi, TN là tất cả - quá khứ, hiện tại và tương lai. Hoặc là TN phải làm việc đó hoặc không ai có

thế bao giờ làm được..."

Lịch-sử Việt Nam vẫn còn đó với hình ảnh đẹp đẽ hào hùng của Trần-Quốc-Toán, bực tức vì không được tham dự vào việc nước, người anh hùng tuổi trẻ đó đã bóp nát quả cam trong lòng tay tại điện Diên-Hồng và thề quyết diệt quân Mông-Cổ. Phạm-Hồng-Thái, người anh hùng chống Pháp đã bước lên đoạn lau dài cùng 12 đồng chí với nụ cười ngạo mạn, kiêu hùng và tiếng hô "Việt Nam độc lập vạn tuế" vang ren 4 cõi. Lời nói rắn rỏi của nữ tướng Triệu-Âu từ ngàn xưa vẫn còn đang vẫy trong lòng người yêu nước "Ta muốn cõi cơn gió mạnh, đập lan sóng dữ, chém cá kình ở bể Đông, quét sạch bờ cõi để cứu dân ra khỏi u-mê đắm đuối chứ không cúi đầu còng lưng làm tì thiếp người".

C H Ứ Ớ N G I

TÌNH TRẠNG THANH NIÊN HIỆN TẠI

Lịch sử Việt Nam với 4 ngàn năm lập quốc và kiến quốc được ghi lại bằng những năm dài đau thương, bằng sự bất khuất của cả dân tộc nói chung, của tầng lớp thanh niên nói riêng, trong 15 cuộc xâm lăng của quân Tàu kéo dài suốt 2.000 năm với 1.000 năm đô hộ và cuộc xâm chiếm của đế quốc Pháp với 80 năm thống trị.

Với tham vọng đồng hoá dân Việt Nam ta nên Thái Thú Sĩ-Nhiếp (187-220) mang chữ Nho sang truyền bá. Với ảnh hưởng đó của Hán học thanh niên Việt Nam lúc nào cũng nghĩ đến hiếu, trung chí lo tu thân mà quên đi sự sinh tồn của dân tộc.

Đạo Khổng thiên về xạ ngụ, thư số, lễ nhạc. Theo lẽ lối giáo dục của Khổng Mạnh, Ông Đồ chẳng những có trách nhiệm đối với học trò về đức và trí mà còn phải chăm lo cả vấn đề thể dục nữa. Điều đó chúng ta có thể thấy qua lời nhắn nhủ với học trò của Thầy Lục-Vân-Tiên:

Vạn đá khởi phụng dâng giao,
Võ thêm ba lược, sáu thao ai bì.

Đến đời Lý, Trần nền giáo dục đã chuyển hướng, người thanh niên biết giữ cả được luân lý lẫn tinh thần thượng võ nên mới đạt được thành quả bình Chiêm trừ Tống. Một chiến tích lay lòng nhất mà dân tộc Việt Nam đáng hãnh diện là việc đánh bật các đoàn kỵ binh hùng hậu nhất thế kỷ của Hốt-Tát-Liệt, một đoàn kỵ binh mà vết chân hùng hãn của chúng đã san bằng bất cứ một trở ngại nào từ Đông sang Tây và không một quốc gia nào chống cự nổi.

Đến đời Lê, nền giáo dục chỉ thu mình trong vấn đề khoa-cử nên trí tiến thủ lùi lại đến nơi La-Sơn, Nguyễn-Thiếp thời Tây Sơn than rằng "người ta chỉ ham mê từ chương nên bị bạc nhược".

Đến cuối thời Nguyễn, văn bằng văn được trong vòng thành t hủ thanh-niên cứ biến thành ông cụ non và kết quả là 80 năm đô hộ của ngoại bang !

Từ đó đến nay cái học văn thiên về từ chương, bằng cấp văn được tôn sùng, tệ hại hơn là giáo dục thanh niên chỉ chú trọng vào trí mà xao lãng phần thể và đức dục. Thành thử tình trạng thanh niên cứ mỗi ngày một xuống dốc, khiến cho một số người ý thức được vai trò và trách nhiệm của thanh niên phải kêu than, cố công vận động mà vẫn chưa tìm được lối thoát.

Thanh niên Việt Nam ngày nay đã trưởng thành trong khung cảnh bom, đạn, máu, nước mắt. Dù được sinh ra nơi thành thị hay ở chốn thôn quê heo lánh, tiếng đạn, bom vẫn không rời xa họ. Mãi đến hôm nay, những tiếng nổ giết người vẫn còn ở bên tai họ và mỗi ngày một tàn bạo hơn !

Một số thanh niên tham gia vào cuộc chiến với tất cả sự dũng cảm, xót xa. Chánh nghĩa được đề cao và tuyên truyền chưa làm phai mờ được huyết thống. Một số khác chịu ảnh hưởng trực tiếp của cuộc chiến với những cảm nghĩ đau buồn. Hàng vạn người đã chết vì những điều mà người ta gọi là chủ nghĩa, là ý thức hệ để rồi cuối cùng những người bạn của họ, những người còn sống sót nhận thấy sự hy sinh cho lý tưởng đó thật là phi lý!

Sự nghèo đói, bệnh tật, dốt nát đã làm bi thảm hoá cuộc chiến. Thêm vào đó những xáo động và biến chuyển chánh trị thường xuyên từ ngày Cách Mạng đến nay, trong đó người ta chém giết, hạ nhục nhau vì những tự ái vụn vặt, những tư lợi con con, những mưu đồ bất chánh đã khiến người thanh niên phải nghĩ ngợi.

Những biến chuyển đó cứ liên tục xảy ra khiến người thanh niên rời bỏ nếp sống tự nhiên nơi gia đình cũng như ở học đường. Người thanh niên sớm trưởng thành một cách giả tạo so với lứa tuổi của họ. Họ đã từ bỏ những nét đẹp hồn nhiên của tuổi trẻ để bước vào một con đường xa lạ mà họ không lấy gì làm thích thú. Người thanh niên đã bắt đầu nhận định bắt đầu suy tư với nhiều chán chường, khác khoái.

Những người tự nhận là lớp đàn anh của họ đã nhiều lần hứa hẹn những hình ảnh vàng son để đánh đổi sự hy sinh cho lý-tưởng. Biết bao nhiêu người đã ngã gục để hy sinh cho lý-tưởng hương-thương đó những những hình-anh vàng son không bao giờ đến. Bạc đàn anh đã lợi dụng niềm kỳ, lợi dụng mô kinh-nghiệm để để bẻ lừa dối, gạt găm họ.

Những thần tượng mà người thanh-niên tôn thờ với tất cả sự nồng nhiệt, đam mê của tuổi trẻ đã lần lượt bị đổ-vỡ một cách tàn bạo, xót xa!

Sự kiện đó đã khiến người thanh niên hoài nghi, họ ngờ vực chánh-sách, thiện-chí của Chánh-Phủ, họ không còn tin-tưởng những lời ca ngợi của các lãnh tụ như họ đã tôn sùng và thất vọng.

Sự hoài nghi đã làm đảo lộn mọi bậc thang giá trị trong xã hội, khiến người TN chán nản hiện tại, mệt mỏi khi nghĩ đến tương lai. Một số người trở nên cầu an hưởng thụ, một số khác vẫn còn thiết tha với tiến độ dân tộc, bất mãn và có thái-độ cực-đoan, không một chánh sách nào của Chánh-phủ khả-di thích ứng với họ vì họ muốn phải có một cuộc cách mạng cấp-thời và toàn diện.

Nhiều người đã trách bản-tánh thiếu hợp-tác, hay hoài nghi của người TN. Điều đó cũng đúng một phần, nhưng người TN phải tin tưởng ai? Tin tưởng cái gì? Ai đưa ra cho họ một chánh-sách thích ứng với những ước-ao, đòi hỏi của họ, ai đứng ra thực hiện, chánh sách để soi đường chỉ lối? ai náu nung ý-chí kiêu-hung, lòng hăng say đang cháy âm-ý trong lòng họ đang chờ đợi ánh lửa nhỏ để bùng lên xóa bỏ hạn thù, soi sáng tương lai dân tộc.

Nhưng hoài nghi chưa phải là điều nông nổi, nó chỉ phản ánh một tam-trạng biết nhận-định, thức thời. Hoài nghi không phải chỉ có đối với những người ý lại, thụ động, phó thác vận-mệnh Quốc-Gia cho số trời, cho nhóm người lãnh đạo như:

"Thành đô đã có Vua xây,
Can chi mà phải lo ngày lo đêm."

Họ hoài nghi vì họ còn thiết-tha tới chân lý, tới dân tộc, và họ đã tìm nhưng vẫn chưa gặp được chân lý. Họ muốn tìm chân lý để hiện mình cho sự cao cả, nhưng tiếc thay họ chỉ tìm thấy sự đê tiện núp sau hình ảnh cao-cả, vàng son.

Họ không hoài nghi sao được khi họ chỉ tìm thấy sự thành-công của mưu-độ gian-ác, sự chiến-thắng của bản tánh dã-thú, vô liêm sỉ, sự thất bại của lý tưởng hướng thượng, của đạo đức, cương-trực.

Trong sự kiện đa trạng đó, những mặc cảm tự ti, tự tôn càng ngày càng chong chat, những khuynh hướng cá-biệt càng ngày càng rõ rệt. Những khuynh hướng cá biệt đó bao giờ cũng dễ dàng đưa tới sự chong đời khiến cho các đoàn thể TN dễ dàng bị phân tán đơn cung tận.

Trong khung cảnh gia đình và xã-hội, sự xâm nhập ô-ạt của nền văn minh Âu-Mỹ khi chúng ta chưa có nền tảng văn-hoà vững chắc để có thể lọc lựa, thích-ứng với trạc lưu mới đã khiến cho giới TN, những người sẵn sàng chấp nhận mọi sự biến-đổi, cảm-thấy cách-biệt với Thế-Hệ già, sự thiếu cảm-thông giữa 2 lớp già, trẻ thật vô cùng tai-hại.

Lớp người già nhìn thế hệ TN hiện tại qua một thiếu số TN ăn mặc diêm đúa, chơi bời, hút sách, qua hình ảnh của những tên Cao-bồi, du-đàng sống chẳng cần đời hoặc qua hình ảnh của những tổ-chức như Blouson noir của Pháp, Teddy-boys ở Anh, Demisels ở Đức, Raggare ở Thụy-Diên, Beatniks ở Mỹ Vitelloni ở Ý hoặc Houligans ở Ba-Lan và những cuộc bạo động phá hoại bất cứ một kiến trúc nào để thoả mãn bản-tánh hiếu-dộng và hiếu danh.

Có thể một số TN hiện tại truy lạc hơn thế hệ trước hoặc sống khác hơn thế-hệ Ông Cha của họ song sự khác biệt đó chưa phải là triệu chứng của sự suy đồi, sự hư hỏng toàn diện của một thế hệ.

Sự chỉ trích đó của lớp người già chắc hẳn có nhiều sai lạc vì lớp người già chẳng bao giờ chịu hoà mình với lớp người trẻ để nhận xét họ. Sự sai lạc không thể tránh được khi lớp người già đứng trên quan-điểm một thế

hệ khác để nhìn thế hệ hiện tại, lấy thế hệ của mình để làm mẫu mực, làm tiêu chuẩn để phê-phán thế hệ sau.

Lớp người già với những kinh nghiệm những kiến thức sẵn có ít khi quay lại nhìn con đường mình đã đi để dung hoà sự khác biệt với con đường mà tầng lớp TN đang và sẽ đi. Lúc nào họ cũng cảm thấy không hoà đồng và bất lực.

Đó là lý do tại sao lại có sự trách cứ của lớp người già rằng TN ngày nay thích xa-hoa, có nhiều tật xấu, coi thường pháp luật, không kính trọng người già cả, hay cãi lại cha mẹ ăn uống nhồm nhoàm và thích cãi lại giáo-sư.

Bước sang lãnh vực học-đường, tình trạng TN cũng một phần bi-đạt. Học đường Việt Nam vẫn áp dụng chính sách ngu dân của Đế Quốc Pháp trong 80 năm dài đô hộ. Vì chỉ quan tâm tới trí hơy đức và thể dục, trong từ chương thay vì khoa học thực tiễn nên hệ thống giáo-dục chỉ sản xuất được những bực óc quang-bác, trừu-tượng, viển vông.

Tại học-đường, người ta khó tìm được những cán bộ tài đức. Việc đào tạo Giáo-viên, Giáo-Sư một cách cấp-tốc đã gung cấp cho học đường những cán-bộ không lành nghề, thiếu lương tâm chức nghiệp. Đôi khi họ chỉ xem nghề nghiệp như một phương tiện để hoàn dịch, để thoả mãn những nhu cầu thiết bách của đời sống. Một số Giáo chức lợi dụng sự phát triển của ngành giáo dục (phát triển vì số Học-Sinh và Sinh-Viện mỗi ngày một đông hơn) để làm phương tiện kiếm thêm nhiều tiền.

Một sai lầm lớn lao là hầu như không có sự liên lạc nào giữa gia đình và học đường. Khi đem con em mình tới lớp học, cha mẹ đã phó mặc cho trường nhưng tiếc thay học đường không thể làm tròn nhiệm vụ của nó vì cán-bộ kém, vì trường sở thiếu thon, học sinh phải học cả ban đêm và buổi trưa lại một xứ nhiệt đới chỉ có nóng bức và mưa dầm. Thời giờ học sinh ở tại trường ít hơn khoảng thời gian sống trong xã hội. Trường sở xây cất trong những khu phố chật hẹp, thiếu sân chơi thể thao, học sinh, sinh viên không còn cách nào khác hơn là la-cà ngoài phố để học thêm một số thói hư tật xấu.

Tổ chức Đại học chia thành nhiều chủng chỉ hoặc nhiều Ban khiến cho sinh-viên không có cơ hội quen biết nhau tạo sự cảm thông.

Bước sang lãnh vực chánh-trị, tình-trạng TN cũng làm chúng ta phải suy-nghĩ. Cuộc Cách-Mạng 1-11-63 và những xáo động trên chánh trường trong những năm vừa qua đã khiến người TN đem chánh-trị vào học đường. Một vài cá nhân xuất-sắc trong những cuộc tranh đấu, một số khác đã bị lợi dụng hoặc không có gì đáng kể vì họ chưa quen với nếp sống dân chủ và những sinh hoạt chánh-trị.

Một số TN lo ngại cho tương lai đất nước, muốn làm một cái gì đó để xây dựng quốc-gia nhưng họ chỉ nhận được sự lạc-lộng, bơ vơ và đôi khi bị hiểu lầm là phá rối an-ninh là than Cộng...

Sự gian dối của những người lãnh đạo khiến một số e-ngại chánh-trị, xem chánh trị như là những gì nhờ bán, tôi tệ một số khác lại thích làm chánh trị, một phần cũng do bản tánh thích hiểm nguy. Những lý do đó đã làm ngưng trệ sinh hoạt chánh trị theo chiều hướng dân chủ.

CHƯƠNG II

THỂ DỤC VÀ THỂ THAO

TIẾT I : CƠ SỞ VÀ HIỆP HỘI :

Nền thể dục và thể thao hiện nay được qui tụ vào 2 ủy-hội :

- Ủy-hội thể vận: phụ trách phần ngoại vụ, trong đó có cả việc lo cho Á-Châu Thể-Vận-Hội và Đông-Nam-Á vận hội.

- Ủy-Hội thể thao quốc-gia : phụ trách phần nội vụ, giúp đỡ các tổng cuộc để nền thể-thao nước nhà có cơ hội phát triển. Ủy-Hội này hằng năm được trợ cấp một ngân khoản độ 1.500.000\$.-

Có 20 Tổng-Cuộc được công nhận là : Túc-cầu, Quân-vợt, quyền-thuật, xe đạp, Bóng-Chuyên, Bóng rổ, Bơi lội, Vũ Cầu, Thể-Vận, Nhu Đạo, tác xạ, thái cực đạo, Hiệp khí đạo, Điền kinh, Bóng bàn, Sân bãi dưới biển, golf cầu, Du thuyền, cử tạ, Thẩm mỹ và Kiếm thuật.

Tổng-Cuộc được thành lập nhằm mục đích nghiên cứu, giúp đỡ Hội viên hầu phát-triển từng bộ môn chuyên biệt. Thật sự thì chỉ có 1 số rất ít trong số 20 Tổng-Cuộc còn hoạt động. Một vài Tổng Cuộc chỉ nhằm giúp đỡ những bộ môn thể-thao thiếu tính cách đại-chúng-hoá, chỉ dành cho những người thừa tiền, thừa bạc như Tổng-Cuộc Du-Thuyền, sân bãi dưới biển, Golf cầu... Sự hoạt động của những Tổng Cuộc này hầu như không ảnh hưởng gì đến quan chúng. Một số tổng cuộc khác vẫn hoạt động một cách điều hoà, tuy không xuong dọc nhưng vẫn chưa đạt được thành tích khả quan và cũng không sản xuất được những nhân tài mới ngoài những gương mặt cũ kỹ từ 5, 10 năm nay như : Tổng cuộc quần vợt, bóng bàn, tác xạ... Sự hoạt động quá yếu ớt của những Tổng Cuộc còn lại, có thể do Tổng cuộc không tạo được phong trào lôi cuốn quan chúng hoặc không tạo được quỹ riêng trong khi đó con số tiền trợ cấp của Ủy-Hội gọi như không đáng kể. Điển hình nhất là sự chấm dứt hoạt-động của Tổng Cuộc Túc Cầu vì không còn tiền ! Một số Tổng Cuộc cho rằng chính Ủy-Hội Thể-Thao Quốc-Gia đã làm cản trở bước tiến của những Tổng-Cuộc, Ủy-Hội chỉ gây khó khăn cho các Tổng-Cuộc hơn là giúp ích và lúc nào cũng tìm cách xen vào nội-bộ các Tổng-Cuộc, để tranh quyền quyết định những phần việc lẽ ra thuộc quyền của nội bộ Tổng Cuộc.

Về những cơ sở Thể-dục và thể thao trên toàn quốc được nhận như sau (phụ bản 1).

- Sân bóng tròn 588.
- " bóng chuyên : 1999 - vũ cầu : 786
- " bóng bàn : 327 - quần vợt 190
- " bóng rổ : 148 - Hồ tắm 29
- Phòng tập nhu đạo: 51 - phòng tập quyền thuật 38.
- " thể dục thẩm mỹ 29
- Câu Lạc Bộ Thanh Niên 55 - Quán trọ 9.
- Nhà Thanh Niên : 135 - Trại thanh niên 2.
- Trung Tâm Huấn luyện : 1.

Dù không đạt được mức độ khả quan để có thể so sánh với những quốc-gia khác, con số cơ sở theo thống kê thật đáng khích-lệ. Nhưng chúng ta rất đau lòng khi đem con số đó so với thực tế.

Tại địa phương và ngay tại Saigon, 1 số các sân vận động đã biến thành những trại tạm-cư cho nạn nhân sau biến cố Tết Mậu-Thân đến nay chính quyền vẫn chưa tìm cách giải quyết. Chỉ có một sân vận động Hoa-Lư - để cung ứng nhu cầu cho khoảng 150 trường Trung-học thuộc khu vực Saigon GiaĐinh! Một số các sân vận động vì nhu cầu quân sự đã trở thành những bãi đáp máy bay trực thăng, những trại quân hoặc những đoàn quan xa tới lui khiến sân vận động không thể sử dụng được nữa. Một số các sân vận động thuộc miền Tây chỉ có thể sử dụng trong mùa nắng, đến mùa mưa nó đã ngập dưới hàng thước nước.

Thanh niên gần như chưa biết đến Câu Lạc Bộ và nhà Thanh-Niên vì thực sự những cơ sở đó hầu như không hoạt động và nếu có hoạt động thì lại không đúng với ý nghĩa của nó.

Các Trưởng Ty, Trưởng Chi Thanh-Niên chỉ lo việc tổ chức nhận dân tỵ nạn và một vài buổi đấu bóng giao hữu, họ không quan niệm được đúng mức vai trò của họ trong việc xây dựng thể-hệ Thanh-Niên mới, cải tạo giống nòi.

Trên toàn quốc có 547 Hiệp Hội Thể-Thao có Nghị-định thành lập nhưng chỉ có 237 Hiệp-Hội chính thức hoạt động với 13.231 đoàn viên (phụ bản 2).

TIẾT II : HUẤN LUYỆN VIÊN .

Tại Việt-Nam chỉ có Trung-Tâm huấn-luyện Nguyễn-Trãi phụ trách việc đào tạo Huấn-Luyện-Viên trung-cấp và sơ-cấp. Con số Huấn-Luyện-Viên là 671 người nhưng 1 số đã bị chết và xin thôi việc nên hiện nay chỉ còn 624 người. Hầu hết những Huấn-Luyện-Viên sau khi tốt nghiệp đều bị động viên và 1 phần lớn hiện vẫn còn nằm trong quân ngũ. Số huấn-luyện viên được biệt phái sang dạy cho các trường Trung-Học là 50 người.

BẢNG THỐNG KÊ CƠ-SỞ THỂ-DỤC THỂ-THAO TOÀN QUỐC
(Tính đến 31 - 12 - 1969)

Địa điểm	Sân	Quần	Bóng	Bóng	Vũ	Nhu	Quyền	dục	Bóng	Bơi
	bóng	vợt	rổ	chuyền	cầu	đặc	thuật	thăm	bàn	lội
Hậu-Nghĩa	2		1	18	9		1	1	1	1
Kiến-Hòa	50	4	1	350	6		1		6	1
Kiên-Giang	19	4	4	64	30				17	
An-Giang	10	4	1	20	2	1		1	1	1
Kiến Phong	23	2		24	6					
An-Xuyễn	1	3	2	3	2	1		1	6	
Sa Đéc	2	2	1	15	2					1
Định-Trường	5	9	7	26	24					
Kiến Trường	7	1		24	7				8	
Vĩnh Long	18	3		48	15				17	
Châu-Độc	17	4	3	31	4	1		1		1
Gò-Công	7	4		27	8			1	6	
Bạc-Liêu	10	4	4	10	21	3			6	1
Bình Dương	5	2	3	16	5		2		2	2
Lâm-Đồng	7	3	3	12	6				1	
Long-Khánh	1	1		3			1	1		
Biển-Hòa	4	2		7	7			1	1	
Bình-Tuy	5	1	2	27	7				3	
Côn-Son		1	1	3					2	
Đô-Thành	6	37	13	29	14	20	9	6	23	6
Phú-Bôn	4	2	1	12	8			1	6	
Kontum	4	2	6	62	24	2	2		6	
Phú Yên	7	1	2	45	25				27	
Long-An	7	6		18	12		1		7	
Bình-Thuận	21	2	4	29	7	1		1	10	3
Ninh-Thuận	19	2	5	85	10	1			7	6

Tuyên-Đức	:	9:	:	2:	60:	16:	:	:	:	10:
Bình-Long	:	10:	8:	1:	19:	10:	:	:	1:	10:
Gia-Định	:	18:	4:	5:	32:	7:	1:	2:	:	3:
Pleiku	:	1:	:	:	1:	:	1:	:	:	1:
Dalat	:	3:	9:	9:	29:	7:	10:	:	1:	10:
Bình-Định	:	10:	2:	3:	31:	60:	:	1:	:	1:
Darlac	:	8:	2:	:	26:	8:	:	:	:	1:
Tây-Ninh	:	8:	4:	4:	30:	9:	1:	2:	1:	3:
Khánh-Hòa	:	28:	9:	14:	100:	32:	:	1:	1:	18:
Quảng-Ngãi	:	25:	2:	:	79:	14:	:	:	:	2:
Quảng-Nam	:	14:	1:	1:	1:	:	:	:	:	3:
Đã-Năng	:	5:	7:	6:	10:	9:	2:	11:	1:	7:
Quảng-Trị	:	4:	1:	5:	40:	37:	1:	:	1:	14:
Vĩnh-Bình	:	12:	4:	3:	82:	14:	:	:	1:	8:
Ba-Xuân	:	7:	4:	4:	27:	11:	1:	1:	1:	7:
Thừa-Thiên	:	108:	13:	13:	166:	145:	1:	:	1:	11:
Quảng-Tín	:	16:	:	:	70:	7:	:	:	:	10:
Quảng-Đức	:	1:	:	:	60:	7:	:	:	1:	2:
Cam-Bành	:	:	:	:	:	5:	:	:	1:	18:
Phước-Long	:	6:	3:	2:	15:	6:	:	:	:	:
Vũng-Tàu	:	2:	4:	1:	15:	10:	1:	2:	1:	1:
Phước Tuy	:	3:	2:	1:	12:	1:	:	:	1:	:
Phong Dinh	:	11:	4:	7:	60:	29:	2:	:	:	21:
Chương-Thiên	:	8:	1:	:	14:	6:	:	:	1:	4:

 583 190: 148: 1999:786: 51: 38: 29: 327: 29

T Ỉ N H	Số Hiệp Hội	Hiệp hội còn hoạt động	Có	Chưa có	Chánh thực	Tạm thời	Nghị-Định	Nghị-Định	Số HH	Số DV	Số HH	Số DV
Thừa-Thiên	52	2	6		8							
Đà-Nẵng	6	6	6	1.330	4	240						
Quảng-Nam	29	0	4	120	0	0						
Quảng-Trị	9	13	7	117	10	281						
Quảng-Ngãi	2	18	0		14	-						
Quảng-Tín	2	9	2	3.012	9	0						
Đàlat	5	2	3	99	41	1.105						
Bình-Định	3	0	2	450	11	325						
Khánh-Hòa	5	1	5	60	15	950						
Bình-Thuận	19	0	19	627	3	16						
Ninh-Thuận	22	2	10	168	0	0						
Darlac	3	6	3	34	9	10						
Lâm Đồng	2	12	1	60	12	705						
Pleiku	1	0	1	80	0	0						
Tuyên Đức	2	8	1	0	7	400						
Phú Yên	6	2	8	184	6	111						
Kontum	1	0	0	-	0	-						
cam-ranh	1	0	1	-	0	-						
Phú-Bôn	1	0	2	59	20	60						
Quảng-Đức	2	0	0	-	0	-						
Gia-Định	41	0	15	945	1	8						
Biên-Hòa	26	17	10	348	0	0						
Vũng-Tàu	9	2	4	90	16	498						
Tây-Ninh	19	6	12	55	3	0						
Bình Dương	21	5	6	190	1	2						
Long An	11	11	8	4.521	35	41						
Long Khánh	7	0	7	140	0	0						

Phước-Tuy	:	144 :	I :	6 :	148 :	21 :	157
Hữu Nghĩa	:	I :	I :	0 :	- :	3 :	
Phước-Long	:	I :	6 :	0 :	- :	0 :	
Bình-Tuy	:	0 :	9 :	0 :	- :	9 :	30
Bình-Long	:	3 :	3 ?	0 :	- :	0 :	
An-Giang	:	55 :	29 :	31 :	2.645 :	40 :	1.100
Định Tường	:	36 :	15 :	8 :	185 :	4 :	100
Phong Dinh	:	23 :	0 :	10 :	792 :	10 :	30
Vĩnh-Long	:	18 :	4 :	4 :	1.175 :	0 :	0
Ba-Xuyên	:	17 :	I :	I :	2.642 :	14 :	1.750
Bạc-Liêu	:	3 :	9 :	3 :	57 :	10 :	76
Gò công	:	18 :	2 :	2 :	107 :	41 :	649
Vĩnh-Bình	:	5 :	II :	5 :	300 :	6 :	140
Châu-Độc	:	14 :	I :	I :	475 :	6 :	230
An-Xuyên	:	2 :	I :	I :	190 :	0 :	
Sa-Độc	:	7 :	I :	I :	290 :	I :	
Kiên-Giang	:	5 :	9 :	5 :	224 :	9 :	100
Kiến-Phong	:	5 :	1 :	1 :	132 :	3 :	
Kiến-Hòa	:	7 :	24 :	7 :	30 :	19 :	50
Kiến-Tường	:	1 :	19 :	1 :	30 :	16 :	0
Chương-Thiện	:	1 :	0 :	0 :	- :	0 :	
Saigon	:	98 :	7 :	7 :	5.047 :	7 :	00

	:	547 :	268 :	237 :	13.231 :	444 :	14.200

Tại Saigon con số Huân luyện viên biệt phái sang dạy các trường Trung-Học được ghi nhận là cao nhất :

Pétrus-ký 60 lớp / 3 HLV Gia-Long 90 lớp/ 6 HLV
Võ Trường Toàn 42 lớp/ 2 HLV Trưng-Vương 40 lớp/2HLV

Như vậy trung bình 1 Huân luyện viên phụ trách 17 lớp.

Trên toàn quốc 682 trường Trung-Học công lập, bán công, kỹ thuật, tư thục với 9420 lớp và 552.219 học sinh như vậy tính trung bình mỗi Huân luyện viên phải phụ trách 188 lớp hay 11.044 học sinh ! Như vậy nếu tất cả các Huân Luyện Viên phải dạy thể thao cho học sinh liên tục từ 8 giờ sáng đến 12 giờ trưa và từ 2 giờ 30 đến 6 giờ chiều (điều mà không Huân Luyện Viên nào có thể làm được) thì mỗi lớp chỉ được dạy 13 phút.

Huân luyện viên sơ cấp được thụ huấn trong thời gian 6 tháng. Thời gian thụ huấn của Huân Luyện viên trung cấp là 12 tháng hoặc ít hơn nhưng được chấp nhận bằng Nghị-định 147-TT/TN/NĐ ngày 10-9-1957. Huân-Luyện-Viên cao cấp là những Huân-Luyện-Viên Trung cấp được hưởng chế độ ưu-đãi của Nghị-định số 146-TT/TN/NĐ.

Một điều hết sức vô lý là Huân Luyện Viên Trung cấp được hưởng chỉ số 240, muốn trở thành Huân Luyện Viên cao cấp phải có cử nhân luật khoa và chỉ số chỉ được hưởng là 320 (ND 088/GDV/TN/NĐ ngày 19-1-62).

CHƯƠNG BA :

HOẠT ĐỘNG THANH NIÊN

TIẾT I : CÔNG TÁC XÃ HỘI VÀ CỨU TRỢ ..

Đoạn A Lịch trình tiến triển :

Phong trào trại công tác được du nhập vào Việt-Nam từ cuối năm 1955 từ các chương trình sinh viên công tác

và hội-thảo Quốc-tế tại Nhật, Tích-Lan, Ấn và các nước khác ở Á-Châu.

Phong trào được xem như là một phương cách giúp cho người Thanh Niên học, tu luyện, xây-dựng Quốc-Gia bằng bản-tánh hiếu-động sức mạnh vô biên của tay chân.

Người ta nghe nói đến trại công tác, người ta hiểu đại khái tiêu chuan để tổ chức một trại công tác nhưng thật sự người ta chưa hiểu thế nào là trại công tác. Có 2 lý do để giải thích điều đó :

Thứ nhất, phong trào đã biến dạng rất nhiều khi đi từ nước này sang nước khác, để thích ứng với hoàn cảnh đặc thù của từng Quốc-Gia. Mặc khác, tài liệu về trại công tác hiện nay rất hiếm trong khi những người lãnh đạo phong trào tại Việt-Nam không đủ phương tiện để biên soạn những tài liệu về sự biến thái, tổ-chức và chiều hướng phát-triển của phong trào.

Một tài liệu viết về trại công tác đó là bản nguyệt san Workcamp Across the world (Trại công tác khắp thế giới) của Coordination Committee for international voluntary workcamp (Ủy-ban phối hợp phát triển trại công tác thế-giới) liên kết với Unesco, thì chỉ vốn vẹn có 4 trang và ít khi tới Việt Nam.

1. Trại công tác là gì ?

Trại công-tác xuất hiện trong khoảng 40 năm gần đây trong khi các phong-trào Thanh Niên được sinh sôi trên nửa thế-kỷ. Sự xuất hiện của phong trào chỉ được sự chú-ý của giới thanh niên và những cán bộ xã hội vì thế người ta không thay chữ workcamp trên những cuốn sách khoa tự điển. Có người đã cho workcamp là Đảng-viên Lao-động (workers) vì sự phát triển của tổ chức này đồng thời với sự phát triển phong-trào trại công tác.

Max Parker, một trong những nhà lãnh-đạo phong trào trại công-tác ở Vùng Nam-Á đã định-nghĩa rằng "trại Công-tác

là tập hợp của một nhóm người cùng sống trong những điều kiện thô-sơ và hoạt-dộng trên căn bản thiện chí để thù đáp nhu cầu của dân chúng".

Phân tách định nghĩa này ta thấy có mấy yếu-tố quan trọng:

- Thiện chí : tất cả những hoạt-dộng đều dựa trên nguyên-tắc căn bản là thiện chí nghĩa là trong đó trại sinh tự ý, tự nguyện mà làm chứ không phải vì một quyền lợi hay một lý-do vật-chat nào thúc đẩy.

- Đơn giản : Càng đơn giản càng thành thật, sự đơn giản khiến cho những yếu tố vật chat không còn là mối bận tâm, những tình cảm khởi thủy ngay tình. Trại sinh sẽ có nhiều thời gian hơn cho sự suy luận, sáng tạo.

Một định nghĩa khác của những nhà lãnh đạo phong trào trại công-tác-quốc-tế đưa ra trong một buổi đại hội : Trại công-tác là tập hợp một nhóm người cùng chung sống trong những điều kiện đơn giản, cùng học hỏi và cùng làm việc trong tinh thần thiện chí đặc biệt là thực hiện những công-tác bằng tay chân cho ích lợi cộng đồng.

Căn-bản của trại công-tác là thiện-chí. Các trại sinh tham dự trại với mong ước góp phần vào việc thực hiện việc công ích cho cộng-đồng cũng như ý chí muốn làm việc chung với những người bạn mình trong hoàn cảnh đơn giản. Vậy đây là sự bó buộc ở nội tâm, sự bó buộc đó tạo nên một nghĩa vụ tự nhiên đối với trại sinh. Thiện chí không thể làm tổn hại cho cộng-đồng. Thiện chí buộc trại sinh phải tuân theo một kỷ luật khác khe, tự giác để công tác được hữu hiệu.

Với mục đích phục vụ cộng đồng, trại sinh phải quên mình để lo xong nhiệm vụ giao phó trong tinh-thần điều hoà của tập thể, trại sinh phải chung lưng làm việc và học hỏi những dữ kiện thực tế tại địa phương trong những điều kiện sống đơn giản.

Đôi khi vì quá chú trọng tới thiện chí nên trại sinh

đã quen di hiệu rằng, phụng phí sức lực và tài lực. Thiện chí không chưa đủ hoàn thành công tác một cách toàn hảo, cần phải thêm một kỹ năng và cố gắng để kỹ năng mỗi ngày một vươn cao hầu đạt được hiệu năng mong muốn.

2. Nguồn gốc phong trào trại công tác trên thế giới.

Nhiều tài-liệu cho rằng trại công tác được sáng lập do những tín đồ đạo Quakers, một phái chủ trương gay niềm thông cảm quốc-te, bắt đầu ở Anh vào thế kỷ thứ 17. Mục đích của nhóm này là gạt bỏ những kỳ-thị và giải quyết các tranh chấp giữa những nhóm người trong xã-hội hay giữa những người Quốc-Gia.

Để đạt mục đích này, họ tự đứng ra làm công tác xã-hội để an ủi và cứu trợ nạn-nhơn chiến tranh hay để giúp đỡ giới cần lao. Song song với công tác đó, họ sẽ có dịp tuyên truyền tín ngưỡng.

Mãi đến năm 1920, một trại công-tác đầu tiên xuất-hiện ở miền Bắc, nước Pháp. Trại do một người Thụy-Sĩ tên Pierre Ceresole tổ chức dưới sự giúp đỡ của những tổ-chức tôn giáo. Trại sinh đã xây dựng được 1 nhà tạm trú, sửa sang được một con đường, dọn dẹp nhiều nhà bị sụp đổ, lập những hầm hố do mìn và đạn đại-bác gây ra, sửa sang lại những san cỏ và những tiện nghi công cộng khác.

Vài năm sau đó trại công-tác này được cơ quan Service Civil International tiếp tục tổ-chức tại nhiều nơi ở Âu-Châu trong mục-dịch thực-hiện những công cuộc xây-dựng hầu giúp những xứ sở bị chiến tranh phá hoại, được phục-hưng và làm giảm bớt lòng hận thù giữa những Quốc-gia tham chiến.

Trong khoảng năm 1920, cơ quan S.C.I. tổ chức được nhiều trại công tác tại những vùng bị lụt lội, bão tuyết, hoá hoạn. Từ đó phong-trào càng ngày càng được bành trướng mạnh.

Năm 1928 có đến 720 người thiện chí từ 22 quốc-gia

phần lớn ở Âu-Châu đến giúp đồng bào bị lụt tại Lichtenstein, một nước nhỏ ở Âu-Châu.

Phong trào trại công tác đến vùng Đông-Nam-Á đầu tiên vào năm 1934 khi 1 nhóm S.C.I. đến cứu trợ đồng bào bị lụt tại Binar (Ấn Độ). Trong 3 năm làm việc tại đây, họ đã giao thiệp với những nhân vật quan-trọng và đã làm cho cấp lãnh-đạo ở đây thay rõ ý-nghĩa và công tác cụ thể của những gì họ thực hiện được.

Năm 1949, Chánh-Phủ Ấn đã mời những người công-tác với S.C.I. đến Faradabad giúp công cuộc định cư dân chúng. Đây chính là năm có trại công tác đầu tiên tại vùng Đông Nam Á.

Tại Hoa-Kỳ, phong trào được du nhập vào năm 1934 do tổ-chức American Friends Service Committee (A.F.S.C.) thực hiện tại Greensburg, Pennsylvania, có 58 đàn Ông và đàn bà tham dự trại và đã đặt hệ thống cung-cấp nước cho dân-chúng trong vùng. Sự thành công mỹ mãn đã khiến cho tổ chức A.F.S.C. thực hiện nhiều trại khác trong những năm sau. Mục tiêu công-tác là xây dựng nhà cửa, trường học, sân chơi, sân thể thao cho học sinh.

Tại Âu-Châu, phong trào được phát triển sau thế-chiến thứ 2. Trong 2 năm 1946 đến 1948, tại các nước bị chiến tranh tàn phá hàng ngàn thanh niên tự động tham gia vào việc kiến-thiết, cứu-trợ. Họ xây dựng nhà cửa cho dân chúng, sửa sang nhà cửa, thiết lộ, có khi trùng-tu lại cả đô-thị. Với ảnh hưởng của những thành quả của họ, một hội nghị đầu tiên được tổ chức giữa những Thanh Niên lãnh đạo phong trào/Balé, dưới bảo trợ của tổ chức Unesco.

Từ năm 1949 đến 1951, mục đích của phong trào được chuyển hướng sang khía cạnh tình bằng hữu giữa các dân-tộc.

Đoạn B - Hoạt động của sinh viên học sinh trong việc cứu trợ nạn nhân chiến cuộc tại Đô-Thanh.

Việt-Cộng đã lợi dụng tập tục cổ truyền nhân ngày Tết nguyên-đán, đơn phương hủy bỏ tình trạng hưu chiến để

thực hiện một cuộc tổng tấn công vào 1 số tỉnh, thị xã và Đô-Thành.

Riêng tại Saigon, Việt-Cộng đã tấn công vào Tòa Đại-Sứ Mỹ, Tòa Đại-Sứ Phi, Dinh Độc-Lập, Đại Phát-Thanh, Bộ Tư-Lệnh Hải Quân, Phi trường Tân Sơn Nhất, Phú-Lâm, Phú-Thọ, Hàng Xanh vào ngày 31-1-68 tức mùng 2 Tết.

Cuộc tấn công bất ngờ vào Đô-Thị - nơi mà người dân có 1 mức sống rất cao so với thôn dân, nơi mà người dân chưa rõ bộ mặt thật của V.C., nơi mà người dân vẫn còn xa lạ với thảm cảnh chiến tranh, đã gây 1 số tổn thất lớn lao về tài sản cũng như nhân mạng.

Vì ý thức được trách nhiệm của Thanh Niên trước nỗi đau đớn của người dân, sự điêu tàn của bom đạn nên khi cuộc chiến vẫn còn đang tiếp diễn 1 cách khốc liệt thì 1 số tổ chức cứu trợ được thành hình nhằm xoa dịu phần nào sự thống khổ của đồng bào ruột thịt.

Những tàn phá về vật chất, những tiêu hao tinh-thần sau cuộc tổng-công-kích lan thứ nhất chưa kịp hàn-gắn thì ngày 5-5-68 Việt-Cộng lại mở cuộc tổng-công-kích lan thứ 2 tại 119 địa điểm trên toàn quốc.

Trong lan này, tại vùng Saigon-Gia Định có những mặt trận tại Cầu Bình-Lợi, Tân-Cảng, Nhà-Bè, Tân-Sơn-Nhat, Quán-Trô, Nhà đèn Chợ-Quán, Tổng Nha Cảnh Sát, Đồng Ông Cồ, ngã 3 Cây-Thị, cây quế, Cầu chữ Y, Phú-Thọ đã gây những thiệt hại đáng kể cho dân chúng.

Tình tương thân, tương trợ, ý-hướng phục-vụ xã-hội của tầng lớp sinh viên, Học sinh trong 2 cuộc tổng công-kích là những hình ảnh sống động tuyệt-diệu đã làm nhiều người cảm động và khâm-phục.

Từng đoàn Thanh-Niên tự-nghuyện mà hôm nào đó gương mặt họ còn đầy nét thơ ngây, với những bộ quần áo, với những dấu hiệu riêng và đặc biệt nhất là những gương mặt qua quyet hiện diện trong những trại tạm cư đầy tiếng khóc, tiếng than van của những người tiêu tan sự nghiệp, vắng mặt

người thân. Đoàn quân tình nguyện kỳ lạ đó còn có mặt tại những khu vực đổ nát, nơi mà tiếng súng giao tranh vẫn còn tiếp diễn để diu dặt những em bé kinh-hoàng, những cụ già run lay bầy. Họ cũng có mặt tại các bệnh-viện để băng bó cho những người thiếu may mắn nằm đây trên các hành lang mà số nhân viên tại bệnh viện không đủ cung ứng nhu cầu. Họ hoàn thành những căn nhà l cách vôi vữa, gắng sức khuyên vác vật phẩm vừa mới ^{khuyến} đóng góp vì đại của giới sinh viên học sinh mà từ trước đến nay đã bị lãng quên hoặc bị nhận xét với 1 giá trị lệch lạc.

Bao nhiêu người trẻ đã làm việc 1 cách âm thầm bằng đôi tay yếu ớt và thô thiên của họ đối với những việc mà từ trước tới giờ vẫn còn xa lạ. Họ không đòi hỏi sự đền bù xứng đáng bằng quyền lợi vật chất hay tinh thần. Họ đi hành động trong vắn với ý nghĩa của sự hy sinh. Ba triệu dân Đô-Thành, nói riêng, và trên 15 triệu người dân tại miền Nam nói chung không còn nhìn tầng lớp trẻ bằng những hình ảnh sa-đọa, truy lạc, những người chỉ biết song băng đem mẹ vật chất, những người ích kỷ với 1 mô kiến-thức trong đầu...

Đối với sinh viên, Học-sinh, tuy kết quả hết sức là khiêm nhường nhưng họ vẫn hành diện vì họ có cơ hội phục vụ đất nước 1 cách thiết thực không qua những người buôn bán bán nước mập sau chiếu bài chánh nghĩa.

Bảng tổng kết thành quả sau đây sự hăng say phục vụ xã hội của tầng lớp sinh viên học sinh mà nhiều người đã không ngờ tới.

1. Hoạt động cứu trợ của sinh viên, học sinh sau cuộc tổng công kích lan thứ I.-

a/ Ủy ban Thanh-Niên, Sinh viên Học Sinh cứu trợ đồng bào bị nạn.

Tổ chức này được thành lập ngày 1.2.68 tức mùng 3 Tết. Hầu hết thành phần lãnh đạo tổ chức thuộc 2 Tổng Hội Saigon và Vạn-Hạnh. Mục đích của Ủy-ban là :

- cấp cứu, di-tản đồng bào bị thương, cung cấp dịch vụ Y-tế.
- tiếp tế các nhu yếu-phẩm cho đồng bào lãnh nạn.
- Góp phần tái thiết sau cuộc chiến.

Ủy-ban trách nhiệm quản-trị 20.000 nạn nhân chiến cuộc tập trung tại 6 Trung-tâm tạm cư. Mỗi Trung-tâm có khoảng từ 25 đến 40 sinh viên, Học sinh làm việc đêm ngày :

Ngoài những công việc hằng ngày tại Trung-Tâm tạm cư như phân phát thực phẩm, giữ gìn trật tự, vệ sinh, dạy trẻ em ca hát, làm các dịch vụ hành chính. Hằng ngày Ủy-ban còn xuất phát 1 đoàn công tác lưu động Sinh Viên, Học sinh ước độ 200 người đến giúp đồng bào tại những nơi bị thiệt hại.

Công tác "công trường phục vụ" tại khu tạm cư Rétrus-Ky đã ghi lại thành quả lớn lao của Ủy-ban. Có khoảng từ 500 đến 600 sinh viên, học sinh tham gia công tác mọi ngày kể từ 12-3-68 đến 14-4-68 để hoàn thành 108 căn nhà cho nạn nhân. Sinh viên học sinh trong Ủy ban đã đóng góp khoảng 40.000 công cho việc cứu trợ kể từ ngày thành lập đến tháng 4/68.

b- Ủy ban thanh-niên cứu trợ đồng bào chiến nạn toàn quốc.

11 Hội đoàn đã họp tại trụ sở VHTN Quốc Gia ngày 6-2-68 để thành lập Ủy-Ban thanh niên cứu trợ đồng bào chiến nạn toàn quốc.

Ủy-Ban đã công tác tại 7 trại tạm cư. Ngoài ra Ủy ban cũng gửi 2 phái đoàn Y-tế đi Định Tường vào 2/68 và 2 đoàn Y-tế đi Huế vào 3/68. Một công tác đáng kể khác của Ủy-ban là thực hiện "Công Trường Tình Thương" để hoàn thành 200 căn nhà.

c- Trại Thanh Niên Cứu Trợ

Có tất cả 14 Hội đoàn Thanh-Niên tham gia công tác và thành quả được ghi nhận như sau:

- Chích ngừa, phát thuốc cho 23.550 người.
- Bao 100 ham rác (4^m x 2^m x 1^m)
- Dung 36 nhà tạm cư.
- Hốt rác (72 xe khoảng 400^m³)
- tổ chức 13 buổi lửa trại và 8 lần trình diễn văn nghệ.

Ngoài ra từ 19/2 đến 6/3/68 mỗi ngày trại xuất phát từ 40 đến 120 trại sinh đến công tác tại 6 địa điểm cứu trợ.

d- Chương trình học đường cứu trợ chiến nạn.

Ngày 6/2/68 Ông Thủ-Trưởng Thanh-Niên học đường kêu gọi Hiệu-Trưởng các trường Trung-Học công lập đô-thành, Chủ-tịch ban chấp hành các đoàn thể Sinh viên, Học-sinh tích cực tham gia công tác cứu trợ. Đến hạ tuần tháng 2/68 tổ chức này mới được thành hình. Ngày 1/3/68 Bộ Văn-Hoá Giáo-Dục ban hành Nghị-định ấn định việc phát động chương trình học đường cứu trợ chiến nạn và mãi đến 10/3/68 mới ban hành quyết định ấn định Ủy-ban điều hành Trung-ương của chương trình.

Công-tác quan-trọng nhất của chương trình là xây cất 205 căn nhà tại khu tạm cư Pétrus-ký. Với sự tham dự của Học sinh tại 18 trường Trung-Học và thực hiện 2 ngày lạc quyền với sự tham dự của trên 20.000 Học sinh thuộc 38 trường Trung-Học Công và Tư. Kết quả được ghi nhận là:

- 100 tạm gao.
- 3.000 bao quần áo (độ 300.000 đơn vị quần áo)
- 450 đơn vị đồ gỗ gồm bàn ghế, tủ, giường.
- 5.000 đơn vị dụng cụ nhà bếp như nồi, chảo ...
- 1.400 đồ hộp đủ loại.
- 1 chiếc Nobylette.
- 4 xe đạp.

Song với công tác trên, cuộc lạc quyền bằng hiện

kim tại nội bộ các trường cũng được tổ chức với kết quả là 946.873\$.

THƯ-VIỆN QUỐC-GIA

2. Hoạt động của sinh viên, học sinh sau cuộc tổng công kích lan II.

a Chương trình học đường cứu trợ chiến nạn .-

Ủy ban điều hành chương trình học đường cứu trợ chiến nạn giải tán ngày 27-4-68 thì 1 ủy ban điều hành khác được bổ nhiệm cũng do Ông Thứ-Trưởng Thanh-Niên Học-đường làm chủ tịch. Ủy ban đã hoạt động tại 30 trại tạm cư sản sóc 75.000 nạn nhân chiến cuộc.

Ủy ban cũng đã kêu gọi khoảng 300 sinh viên Y-Khoa và khoảng 100 Học sinh đến tăng cường nhân lực cho ban điều-hành tại các trung tâm tạm cư.

b - Ủy ban Thanh Niên Sinh Viên, Học Sinh cứu đong bào bị nạn.

Ủy ban hoạt động tại 13 địa điểm cứu trợ với số nạn nhân là 22.322. Song song với việc cứu trợ, 1 lớp dạy vẽ cứu thương do 1 nhóm sinh viên Y-khoa của Ủy-ban tổ chức và thu hút khoảng 1.000 học viên.

c - Trại Thanh Niên cứu trợ.-

Trại được sự tham gia của 7 Hội đoàn Thanh Niên. Khoảng 500 trại sinh đã tham dự công tác với kết quả như sau :

- dọn 639 nền nhà
- làm 107 căn nhà
- lợp 71 căn nhà.
- sửa 133^m cầu.
- dọn thành đống gạch vụn khoảng 1.000^{m³}
- đào 38 ham trú an.
- đào 272m mương.
- đào 2 nhà vệ sinh.

THƯ VIỆN KHOA HỌC TỔNG HỢP

LVHC

536

- Khai thông 311^m nương.
- Lập danh sách 2.388 gia đình tị nạn.
- Sinh hoạt 1.200 trẻ em....

Ngoài những tổ-chức trên còn có những đoàn-thể tham-gia công tác với tính cách biệt lập mà những thành quả đạt được cũng rất khích lệ như :

- Võ sinh Việt võ đạo
- Hội nữ hướng đạo.
- Sinh viên cư xá Quảng-Đức.

TIẾT II. SINH HOẠT CÔNG ĐỒNG.-

Như chúng tôi đã trình bày, sự giáo dục tại học đường có thể chia làm 2 phần, tĩnh và động. Giáo dục động là hướng dẫn Thanh Thiếu niên trong những sinh hoạt công đồng. Công đồng có nghĩa là 1 nhóm người cùng chia sẻ 1 mối liên hệ và hoạt động cho sự liên hệ đó. Sinh hoạt công đồng giúp con người loại bỏ tánh ích kỷ, chấp-nhận sự hiện hữu của tha-nhân, đem đến con người một thể xác khoẻ mạnh, cường tráng, 1 ý chí phấn đấu mãnh liệt, tháo vát, chuông việc. Sinh hoạt công đồng sẽ là môi trường thích hợp nuôi dưỡng hoài bão, làm nảy sinh tham vọng đưa xã hội tới vinh quang. Trong tập thể, con người không còn thay lẽ loi, bỏ vợ.

Ý kiến của con người bao giờ cũng di biệt, sự di biệt đó để đưa đến ngộ-nhận, mau-thuận. Sinh hoạt công đồng khiến con người bỏ bớt những tự ái vụn vặt, bớt bảo thủ những thành kiến sai lầm, dung hoà mọi di kiến hầu tìm một đường lối thích ứng giúp sự giao hảo giữa con người được thân thiện, công đồng thêm bền vững, Quốc-gia tồn tại.

Ngày nay con người không thể ẩn mình nơi thâm sơn hàn cốc, vui với chi-rừng suối bạc, làm bạn với bầu rượu túi thơ; lấy sự thanh nhàn, đắm bạc đó để nghiên-nghâm giá trị đạo lý, suy nghiệm thuật lãnh đạo quan chúng.

Nền văn minh cơ khí đã làm đảo lộn mọi nếp sống, mọi giá trị. Con người phải hoà-minh vào khối công đồng,

đem mớ kinh nghiệm của mình ra nghiệm chứng, đúc kết thành nguyên-lý. Kiến thức và kinh nghiệm can bổ sung cho nhau trong môi trường Cộng-đồng để kiến thức không mong lung, kinh nghiệm không chua cay hau tiện tới 1 tình trạng xây dựng toàn hảo. Những nhà lãnh đạo tài ba sau này sẽ xuất thân và nổi bật trong khối cộng đồng đó.

Những cuộc du ngoạn, du khảo được tổ chức vào những ngày cuối tuần, những trại hè được tổ chức 1 cách rộng rãi ở nhiều địa danh khác nhau. Thanh thiếu niên sẽ có dịp phát triển óc quan sát, thoả mãn tánh hiếu kỳ để bổ túc mớ kiến thức thu thập tại học đường qua những cuộc du khảo tại các khu kỹ-nghệ, các nông trại, quan trường, cơ quan hành chánh... Thanh thiếu niên sẽ có dịp nhận rõ năng khiếu, sở thích của mình để chọn 1 nghề thích hợp về sau.

Cuộc du ngoạn, trại hè giúp thanh thiếu niên sống gần với thiên nhiên, gần với ruộng đồng bát ngát, trù phú, gần với vườn tược xanh tươi, gần với biển rộng bao la, núi non hùng vĩ để thay quê hương mình nên thơ hơn, đẹp hơn những gì mình đã nghĩ. Từ đó tình yêu quê hương khởi sắc, dịu dàng hơn, sâu rộng hơn trong lòng người Thanh Niên.

Những trại họp bạn Thanh Thiếu niên toàn quốc được tổ chức thường xuyên để thanh-thiếu-niên có dịp sống chung và sống cho nhau, xoá bỏ vị-kỹ, có dịp trao đổi kinh nghiệm, phát triển tình đoàn kết địa phương trong cùng một dãy non sông gam vóc tuyệt vời.

Những buổi sinh hoạt văn nghệ qua các đề tài dân-ca, thanh ca, sinh ca, hoạt ca, tam ca... cũng cần được chú trọng để khởi dậy tinh-tự dân tộc trong lòng người Thanh niên, sự cảm thông được gia tăng và cung cấp cho người Thanh Niên những chất liệu tốt để khởi dậy lòng hăng say, bản tánh kiêu hùng, bất khuất của cả 1 dân tộc. Trao lưu văn nghệ ngoại lai hiện tại càng ngày càng đi xa truyền thống dân tộc, khiến con người cau an, hưởng thụ, vị kỷ, đập phá... Chủ trương tìm về truyền thống dân tộc

không phải là trở về nét đẹp vàng son thưở trước rồi lại
tự ru ngủ, thoả mãn. Chúng ta chỉ xem truyền thống dân
tộc là 1 cứ điểm, một cái đà để giúp con người bước lên
một bước cao hơn.

Trại công tác được tổ chức để Thanh thiếu niên
ý thức được cảnh bùn lầy nước đọng, cảm thông với nỗi khổ
đau của dân tộc trên 20 năm bị chiến tranh tàn phá. Từ
sự ý-thức, Thanh thiếu niên sẽ tích cực hơn trong việc
xây dựng Quốc-Gia, cải tạo xã hội bằng sự nhọc nhằn của
mình.

Theo A.T. Ariyaratte thì sinh hoạt cộng đồng được
phát triển nằm trong nguyên tắc bắt buộc. Bắt buộc
đồng hữu hiệu nhất để Thanh Niên tập trung những nhân lực
của họ vào đây, nếu họ quan tâm một cách nghiêm chỉnh vào
vai trò đã dành sẵn cho họ. Những người chấp nhận sinh
hoạt cộng đồng là những người tin tưởng ở sự bắt buộc đồng
đem lại đau khổ cho chính mình và do đó đem lại sự thay
đổi xã hội và tiến bộ...-

CHƯƠNG IV

NHỮNG TỔ-CHỨC HỖ-TRỢ CHƯƠNG-TRÌNH THANH-NIÊN HỌC-ĐƯỜNG

TIẾT I HIỆU-ĐOÀN.

ĐOÀN A.- Lịch-trình tiến-triển :

Vào đầu năm học năm 1949 - 1950, một Hội-Đồng Liên Bộ Quốc-Gia Giáo-Dục và Thanh-Niên đã hội-họp tại Hà-Nội để thảo-luận về việc Huấn-luyện Thanh-Niên cho học-sinh các Trường Tiểu-Học và tổ-chức mỗi trường thành 1 Hiệu-Đoàn.

Ngày 10.10.1949 Ông Bộ-Trưởng Thanh-Niên ra chỉ-thị ấn-định phương pháp huấn-luyện và hệ-thống tổ-chức 1 Hiệu-Đoàn với một vài điều thuộc nghi-lễ như : Luật, Khẩu-nhiệm, y-phục, châm-ngôn, dấu-hiệu, chương-trình chuyên-môn, thời-gian hoạt-động... Đến ngày 22.10.1949, Ông Bộ-Trưởng Bộ Quốc-Gia Giáo-Dục ký chỉ-thị ưng-chuẩn để thi-hành trong các Trường Tiểu-học.

Từ đó, 1 số trường Tiểu-học, nhất là ở Bắc và Trung thi-hành chỉ-thị nói trên, nhưng sự thi-hành không được triệt-đề vì không có tính-cách bắt-buộc và sự kiểm-soát việc áp-dụng chỉ-thị hết sức lỏng-lẻo.

Vào các mùa nghỉ hè, ở Bắc và Trung có tổ-chức những lớp Thanh-Huấn cho nam, nữ Giáo-viên với mục-đích cho các giáo-viên thành-thạo các môn Thanh-Niên, Thể-dục, Thể-thao để điều-khiển Hiệu-đoàn và bù vào chỗ thiếu cán-bộ Thanh-Niên.

Thấy Tổ-chức Hiệu-đoàn có ích-lợi cho học-sinh, 1 số Trường Trung-Học ở 3 kỳ cũng thành-lập Hiệu-Đoàn học-sinh cho Trường mình, Tổ-chức và hoạt-động của Hiệu-Đoàn học-sinh Trung-học một phần dựa vào tổ-chức Hiệu-Đoàn học-sinh Tiểu-học và 1 phần dựa vào sáng-kiến của Hiệu-Đoàn Trường.

Do Nghị-định số 194 -GD/NĐ ngày 1.10.1954, Bộ Quốc-Gia Giáo-Dục trong khi sửa đổi chương-trình học bậc Tiểu-Học có thặng giảm chút ít chương-trình Thanh-Niên, nhưng ở Trung-Học vẫn chưa thấy nói gì đến Hiệu-đoàn.

Năm 1955, quan-niệm rõ vai trò hệ-trọng của Hiệu-Đoàn, Bộ Giáo-Dục và Thanh-Niên ra Thông-tư số 1043-GD/TN/DL ngày 12.7.1955 để tổ-chức lớp Thanh-Huấn cho nam, nữ Giáo-viên toàn quốc tại trường Tiểu-học Nha-Trang. Song song với lớp Thanh-Huấn, 1 lớp huấn-luyện tổ-chức Hiệu-đoàn cho các giáo-sư và giám-thị các trường Trung-học cũng được tổ-chức tại Nha-Trang.

Ngày 9.9.55 Nha Tổng Giám-Đốc Thanh-Niên và Thể-Thao cử Ông Trần-văn-Thao kiêm nhiệm đặc-ủy viên nghiên-cứu tổ-chức Hiệu-Đoàn trong toàn quốc.

Có thể nói đến cuối năm 1955, trong toàn cõi Việt-Nam Tỉnh nào cũng có phong-trào Hiệu-đoàn.

DOAN B.- Tôn-chỉ và mục-đích của Hiệu-Đoàn.

1. Tôn-chỉ :

Tôn-chỉ của Hiệu-đoàn Học-sinh Việt-Nam là :

- Phụng-sự tương-lai xứ sở bằng cách đem nếp sống xã-hội vào học đường và đem sinh-hoạt học-đường ra xã-hội.
- Đào luyện học-sinh có tinh-thần đồng-đội, ý-thức trách-nhiệm và đạt uyên-lợi Tổ-quốc là tối thượng.
- Phụng-sự Quốc-gia Dân-tộc bằng lý-tưởng tự-do dân-chủ chân-chính, vô-tư và bác-ái.

2. Mục-đích :

- Kiện-toàn nền Giáo-Dục Việt-Nam về 3 phương-diện Đức-dục, Thể-dục và Trí-dục.

- Đoàn-ngũ-hóa học-sinh để tạo cơ-hội thuận-tiện cho học-sinh phát-triển đồng đều khả năng tổ-chức, óc sáng-tạo, và ý-chí tự-tín, tự-lực, tự-cường.

- Duy-trì kỷ-luật học-đường đồng thời thất-chất mối dây liên lạc giữa phụ-huynh giáo-chức và học-sinh.

ĐOÀN C. - Tổ-chức.

1. Hệ-thống tổ-chức :

Hiệu-đoàn học-sinh Việt-Nam được tổ-chức theo hệ-thống từ dưới lên trên :

- Tổ : trong mỗi lớp học-sinh chia ra làm nhiều Tổ, Mỗi tổ từ 3 đến 4 học-sinh do 1 Tổ-Trưởng điều-khiển.

- Đội : 3 Tổ hợp lại thành 1 Đội do Đội-Trưởng điều-khiển.

- Liên-Đội : tất cả các Đội trong lớp hợp thành Liên-Đội do Ban Chấp-Hành Liên-Đội điều-khiển :

- Hiệu-Đoàn : Tất cả các Ban Chấp-Hành Liên-Đội trong một Trường hợp lại thành Hiệu-Đoàn do Ủy-Ban điều-hành Hiệu-Đoàn điều-khiển với sự trợ giúp của khối Giáo-chức hướng dẫn và Ban Chăm-Hành Học-sinh.

2. Ủy-Ban Điều-Hành Hiệu-Đoàn :

a/ Bắc Trung-học : Ủy-Ban Điều-Hành gồm 5 người : 1 Hiệu-Đoàn-Trưởng, 2 Hiệu-Đoàn Phó, 1 Văn-Phòng Trưởng, 1 Thủ-Củy phụ giúp Ủy-Ban điều-hành Hiệu-Đoàn là khối Giáo-Chức hướng-dẫn gồm toàn thể giáo-chức của Trường.

Ban Chấp-Hành Học-sinh được đặt dưới sự điều-khiển của 1 Tổng-Thơ-Ký, 2 Phó Tổng-Thơ-Ký, 7 Trưởng-Ban phụ-trách 7 Ban chuyên-môn mỗi ban chuyên-môn có 1 hay 2 Giáo chức hướng dẫn.

b/ Bậc Tiểu-học :

Ủy-Ban Điều-hành gồm 9 người : 1 Hiệu-Đoàn-Trưởng, 1 Hiệu-Đoàn Phó, 1 Văn-Phòng, 1 Thủ-cũy, 5 Trưởng Ban chuyên-môn.

Ban Bảo-trợ của Hiệu-Đoàn gồm có : 1 Chủ-Tịch, 1 Phó Chủ-Tịch, 1 Thư-ký và các Ủy-Viên, Hiệu-Đoàn Trưởng mời các vị Trong Hội Phụ-Huynh Học-Sinh Trưởng đảm-nhiệm.

HOÀN D.- Nhân-xét :

Phong-trào sinh-hoạt Hiệu-Đoàn vẫn trầm lặng và không gây được tiếng vang nào đáng kể dù đã được hình thành từ 15 năm nay. Nhiều cui-chế được ban hành trong thời-gian đó và thực sự thì nó chẳng khác nhau bao nhiêu vì một vài cui-chế được ra đời chỉ nhằm mục đích quảng-cáo sự hoạt-động cá-nhân.

Vì thiếu một chương-trình rõ rệt, thiếu môi-trường hoạt-động nuôi-dưỡng thành thử phong-trào sinh non tử yếu hoặc sống vất vưởng để được ghi vào thành-tích-biểu của những người có trách-nhiệm.

Vì trốn tránh trách-nhiệm, vì quan-niệm một cách thiếu đúng đắn ích-lợi thiết-thực của Hiệu-Đoàn nên cui-chế Hiệu-Đoàn trở thành một gánh nặng của những nhà lãnh-đạo, là một cực hình của những người chịu ảnh hưởng của cui-chế.

Nền Giáo-dục Việt-Nam chỉ đào-tạo được một thiểu số người có kiến-thức uyên thâm, một tinh-thần lạc-nhược trong một thân thể eo-uột. Để hiệu-chỉnh sự sai lầm về quan-niệm giáo-dục đó, Hiệu-đoàn sẽ nhằm mục-đích đào-tạo một lớp người lý-tưởng bằng cách điều-hòa cả 3 phương-diện : Thể, Trí, Đức.

Về phương-diện cá-nhân, Hiệu-đoàn giúp Học-sinh nghiêm-ưng những kiến-thức thâm-thập tại học-đường áp-dụng vào xã-hội và góp nhặt những điều hiểu biết ở xã-hội để bổ-túc cho học-đường. Hoạt-động Hiệu-Đoàn giúp con người trở nên vị-tha thay vì ích-ký, khép-kín, con người sẽ yêu tự-do, chuộng hòa-bình, họ sẽ thấy mình hăng hái hơn, thích hoạt-động hơn đồng thời tinh-thần tự-trọng cũng được nâng cao. Tổ-chức Hiệu-Đoàn cũng giúp cho người Thanh-Niên có cơ-hội phát-triển tình thương yêu Tổ-quốc ; Quốc-gia sẽ tìm được những cán-bộ trung kiên, ý-thức được trách-nhiệm của mình trong việc bảo-tồn và phát-triển xứ-sở.

Đối với tập-thể, sinh-hoạt Hiệu-đoàn sẽ giúp cho tinh-thần đồng đội mỗi ngày một gia-tăng. Sự hoạt-động của con người không phải chỉ vì mình và cho mình mà còn vì người khác và cho người khác. Tình tương-thân tương-ái, lòng đoàn-kết giữa tầng lớp anh em được phát-triển, nó sẽ tạo một lực-lượng Thành-niên hùng mạnh sẵn sàng hy-sinh cho Quốc-gia, cho Đại-ngĩa.

Với quan-niệm như vậy chúng ta thấy cái học không phải là tâm-chương trích-cú. Học phải đi đôi với hành. Tổ-chức Hiệu-đoàn sẽ tạo nên môi-trường thích-hợp để cái hành nảy sinh.

Qui-chế Hiệu-Đoàn Học-sinh Việt-Nam hơi quá nặng nề và rườm rà đối với học-sinh Tiểu-học. Tổ-chức Hiệu-Đoàn cần phải linh-động tùy thuộc số lớp của Trường vì sự tổ-chức chỉ có thể chu-đáo tại những Trường lớn mà thôi. Hơn nữa cũng không nên đưa ra một qui-chế chung cho những trẻ em từ 6, 7 tuổi ở Tiểu-học đến lớp Thanh-Niên 18, 19 tuổi ở Trung-học Đệ-Nhi Cấp.

Hiệu-Đoàn cần phân-biệt thành 3 qui-chế khác nhau áp dụng cho học-sinh Tiểu-học, Trung-Học Đệ nhất cấp và Đệ Nhị cấp để có thể thích-ứng với sức-lực và chiều-hướng thay đổi tâm-lý của lứa trẻ theo từng giai-đoạn.

Tổ-chức Hiệu-Đoàn cũng cần mở rộng địa-bàn hoạt-động để bước sang lãnh-vực của Đại-Học. Việc phân chia

thành nhiều chủng-chỉ hoặc nhiều ban tại Đại-Học khiến cho Sinh-viên ít có dịp quen biết. Trong khi đó Trường sở lại không có tổ-chức nào khả-dĩ kết-hợp và tạo môi-trường hoạt động cho Sinh-viên.

Sinh-Viên Việt-Nam vẫn mang mặc-cảm lệ-thuộc và chưa tạo được truyền-thống tự-trị.

Muốn có một thể xác cường-tráng hầu trợ-lực cho Trí và Đức-dục thì 3 giờ hoạt-động Thanh-Niên mỗi tuần quả rất thiếu sót, chương-trình thể-dục cần phải áp-dụng mỗi ngày và áp-dụng liên-tục.

Về phương-diện nhân-sự, thì tổ-chức Hiệu-Đoàn đã vấp phải nhiều trở-ngại. Một số Giáo-Viên, Giáo-Sư trẻ tuổi, hàng hái nhiều thiện-chí đối với sinh-hoạt hiệu-đoàn thì rất tiếc lại thiếu khả-năng chuyên-môn. Trong khi đó cán-bộ huấn-luyện Hiệu-Đoàn hầu như không có, các lớp Thanh-Huân được tổ-chức một cách vội vàng giữa các mùa hè đã không đáp ứng được nhu cầu.

Sự xáo-động trên chánh trường trong những năm vừa qua đã đem chính-tư-tắc học-đường. Nhiều người đã lợi-dụng tập-thể sinh-viên, học-sinh vì những tham-vọng... Chính điều này đã khiến những người nhiều thành tâm thiện-chí chán nản vì bị ngờ vực...

Thêm vào đó, đời sống kinh-tế mỗi ngày một khó khăn nên các giáo-chức muốn dành thì giờ rỗi-rãnh của mình vào những công-việc khác để thỏa-mãn phần nào nhu-yếu của gia-đình hơn là tham-gia vào những sinh-hoạt dễ bị mang nhiều tai tiếng.

Nếu đi dự những buổi bầu-cử ban điều hành Hiệu-đoàn, chúng ta sẽ nhận rõ tinh-thần của số đông giáo-chức hiện tại. Không 1 người nào hiện-diện trong buổi họp tình nguyện ứng-cử bất cứ một vai-trò nào trong ban điều-hành. Người ta chỉ thấy những sự đe-cử vội-vàng, những cuộc biểu-cuyết bằng cách đưa tay một cách hấp-tấp, những tràng vỗ tay để hợp-thức-hóa cuộc bầu-cử trong sự hờn hờ của những người đã đưa được gánh nặng sang cho người khác trước sự

Dù có sự cố-gắng của người vừa đăc-cử, nhưng những hoạt-động không khởi nguồn từ sự ý-thức có thể đưa đến những kết-quả tạm bợ mà thôi. Kết-quả chỉ có tác-dụng làm duy-trì một chương-trình hơn là hoàn-hảo-hóa chương-trình để đạt mục-đích.tối-hậu

Một chương-trình muốn được tồn tại và phát-triển, cần phải có môi-trường thích-hợp với những chất-liệu tốt để nuôi dưỡng nó. Hiệu-Đoàn được đề ra từ lâu với một cơ cấu tổ-chức rõ-ràng nhưng hầu như chưa đem lại một kết-quả nào vì học-sinh không có cơ-hội để trực-tiếp tham-gia vào sinh-hoạt Hiệu-Đoàn. Thỉnh-thoảng lắm mới có một trại công-tác, buổi sinh-hoạt văn-ngệ, một trại sinh-hoạt, nhưng tất cả các sinh-hoạt đó đều không đem tới thành-quả nào đáng khích-lệ.

Trong các Trại công-tác, vì thiếu cán-bộ hướng-dẫn nên học-sinh chỉ thăm-giã bằng sức mạnh của tuổi trẻ vì vậy năng-khiếu không được phát-triển.

Chương-trình sinh-hoạt văn-ngệ có tính cách "lai căng", thiếu nền tảng dân-tộc tính. Học-sinh chỉ tham-dự với tính-cách là một khán-giả hơn là người trực-tiếp dự vào sinh-hoạt.

Trại du-ngoan chỉ dành riêng cho 1 thiểu số học-sinh (không đầy 10%) như học giỏi, con nhà nghèo ... Trại chỉ tổ-chức trong thời-gian hè, địa điểm trại cũng chẳng có chỗ nào khác hơn là Đà-Nẵng cho học-sinh Vùng một, Đà-Lạt cho Vùng 2 và Vũng-Tàu cho Vùng 3 và 4. Ngân-khoản dành cho trại quá kém và gạn như không có một cơ-quan Quốc-tế nào, không một Hiệp-hội tư nhân nào được thành-lập để đài-thọ những chi phí đó. Thêm vào đó giá sinh-hoạt-lại quá cao so với mức duy-trì nên bắt buộc phải rút ngắn thời-gian trại còn 1/3 hay 1/2 như chương-trình đã dự-liệu.

Với khoản thời-gian dự trại ngắn ngủi như vậy, Trại viên chỉ tìm thấy sự nhọc nhằn cơ-thể, sự hao tổn sức lực của cơ-cấu tổ-chức rườm-rà có tính cách cuàng-cáo và một lộ-trình quá vất-vã vì lý-do an-ninh. Vì thế trại viên không tìm được một sự thoải-mái nào, một sự bồi bổ sức-lực nào cho thân-thể cho một năm dài nhọc-nhằn vì chương-trình học nặng nề cổ-hũ.

Những địa-điểm trại của củ kỹ không tạo được sự phấn khởi, không thỏa mãn bản tính thích tìm tòi mới lạ của tuổi trẻ. Trại cũng tìm thấy sự hành xác vì những địa-điểm trại hoàn-toàn thiếu-thốn mọi tiện-ghi tối thiểu dành cho trại viên.

Châm ngôn của qui-chế Hiệu-Đoàn Học-sinh Việt-Nam là :

- Tiểu-học : Xây-dựng bản thân.
- Trung-Học Đệ Nhất-Cấp : Giúp đỡ gia-đình.
- Trung-Học Đệ Nhị Cấp : Phục vụ xã-hội.

Châm ngôn của học-sinh Tiểu-học hơi quá cao xa vì trẻ em chưa thể hiểu được thế nào là xây dựng bản thân. Chúng ta cũng không tìm được tính chất liên tục giữa xây-dựng bản-thân, giúp đỡ gia-đình và phụng-sự xã-hội.

Để tổ-chức Hiệu-Đoàn được kết-quả hơn, chúng tôi nghĩ Hiệu-Đoàn cần phải thay đổi chút ít như sau :

	: Tiểu-Học :	Trung-Học Đệ I Cấp :	Trung-Học Đệ II Cấp :
Châm-ngôn :	Gia-đình :	Gia-Đình và học-đường :	Gia-đình, học-đường và Xã-hội :
	: - Vâng lời cha mẹ :	Tinh-thần đồng đội :	- Tinh-thần phụng sự xã-hội, Tổ-quốc.
Mục-đích :	- Làm việc thiện :	Tự-tin - Hướng-nghiệp :	- Luyện ý-chí - Can-đảm
	: - Nhanh nhe :	- Tháo-vát :	- khai tâm chánh-tri

	: - Sống với:	- - Cắm-trại	: - Công-tác Xã-hội
	: thiên-	: - Du-ngoan	: - Đoàn-thể
Phương-pháp:	nhiên	: - Thể-dục	: - Quân-sự
	: - Ca-hát	: - Thể-thao	: - Du-thảo, du-
	: - Nhảy múa:	- Hội-hợp	: - ngoan.
	: - Trò chơi:		: - Thể-dục, Thể-
	:	:	: thao.

Theo thiên ý chúng tôi, lẽ-lối tổ-chức Hiệu-Đoàn tại các Trường Trung-học cần thay đổi để đạt hiệu năng cao hơn. Chương-trình Giáo-dục sẽ được giao cho 3 Khối :

- Khối Giáo-Huấn : đứng đầu là Ông Giám-học, Khối này sẽ phụ-trách phân trí-dục.

- Khối kỹ-luật : đứng đầu có Ông Tổng-Giám-Thị, Khối phụ-trách phân đức-dục.

- Khối Hiệu-Đoàn : đứng đầu là Hiệu-đoàn Trưởng, Khối sẽ phụ-trách phân thể-dục.

Ông Giám-Học, Tổng Giám-Thị và Hiệu-Đoàn Trưởng làm việc dưới quyền của Ông Hiệu-Trưởng.

Cả 3 Khối sẽ bổ-khuyết cho nhau và cùng hoạt-động song song. Số điểm tối đa để ghi lại thành-tích cho mỗi học-sinh được xếp ngang nhau đối với mỗi Khối. Với tổ-chức đó. Chúng ta hy-vọng sẽ cải-tạo được những thành-kiến sai lầm và đào-tạo một thế-hệ Thanh-Niên gương-mẫu.

TIẾT II CHƯƠNG-TRÌNH PHÁT-TRIỂN SINH-HOẠT HỌC-ĐƯỜNG (C.P.S)

CPS vẫn là một thanh-âm hoàn toàn xa lạ đối với đa số chúng ta, nhưng CPS không còn xa lạ gì với học-sinh Sinh-viên từng tham-dự trại hội-thảo, trại huấn-luyện sinh-hoạt cộng-đồng, trại công-tác xã-hội, du-ngoan... CPS là 3 tiếng thu gọn của một tổ-chức mang tên là "Chương-trình phát-triển sinh-hoạt học-đường".

ĐOẠN A.- Sự hình-thành .

Vào đầu năm 1965, một số huynh-trưởng Thanh-Niên nhận thấy sự thiếu sót môi-trường hoạt-động cho lớp Thanh-Thiếu-Niên hiếu-động, đồng thời các huynh-trưởng cũng nhận thấy tầm-cảnh xã-hội đòi hỏi nhiều sự thành-tâm thiện-chí, sự xây-ựng của giới trẻ nên đã lập ra chương-trình công-tác hè.

Ngay khởi thủy, chương-trình đã được một số đông Sinh-viên Học-sinh tham-gia một cách tích-cực. Chương-trình đã đạt được thành quả mà chính những người tham-dự và những người đứng ra điều-khiển chương-trình phải ngạc-nhiên.

Ngoài những công-tác vệ-sinh, tu-bổ trường sở, đắp những con đường đất, xây cầu cống ... còn những thành quả khác về tinh-thần đó là lòng hăng-hái, bản tánh vị-tha, lý-tưởng phục-vụ xã-hội... Loại thành-qua sau này là động-lực thúc đẩy tăng lớp Thanh-Thiếu-Niên ý-thức khả-năng, or trách-nhiệm của mình đối với tiền-đồ dân-tộc này sinh ý định tiếp-tục tiến hành loại công-tác này với một tổ-chức chặt chẽ hơn, hoạt-động trên bình diện qui mô hơn.

Ý định trên đã được hình thành bằng tổ-chức CPS. Thoát thai từ những ý nghĩa âm-thầm trong lòng người Thanh-niên dao-động, tổ-chức đã vượt qua khung cảnh chánh-trị hỗn-loạn, xã-hội xáo-trộn để ra đời giữa mùa hè năm 1966 do thiện-chí và lòng nhiệt-thành của tuổi trẻ.

Với thời-gian, tổ-chức càng thêm chặt-ché, số người tham dự càng thêm đông đảo, kết quả càng thêm khích lệ, sau đó tổ-chức này được Bộ Giáo-Dục chính-thức thừa nhận và xem chương-trình hoạt-động của tổ-chức như 1 bộ môn bổ-túc cho sự giáo-dục tại học-đường.

Từ đó chương-trình hoạt-động dưới sự bảo-trợ của Chánh-phủ (bắt đầu từ thời Tổng-Trưởng Nguyễn-văn-Thơ). Từ 1 tổ-chức hoàn toàn tự-nhân lúc ban đầu, chương-trình đã trở thành 1 tổ-chức của Chánh-phủ và được cơ-cuan quản-lý tại

ngoại-viện Hoa-Kỳ yểm-trợ về tài-chánh và các phương-tiện khác.

ĐOẠN B.- Mục-tiêu của chương-trình :

Mục-đích của chương-trình là hỗ-trợ, phát-triển các sinh-hoạt Thanh-Niên học-đường, nên mục-tiêu của chương-trình cũng không có gì khác hơn là mục-tiêu của các sinh-hoạt học-đường cũng như của bất-cứ tổ-chức giáo-dục Thanh-Niên tiến-bộ nào, đó là :

- a. Huấn-luyện nếp sống tập thể
- b. Tạo hào hứng và tinh-thần thi đua học tập.
- c. Đào luyện tính khí.
- d. Tập tổ-chức và lãnh đạo.
- e. Gây ý thức phục-vụ.
- f. Tinh-luyện tinh-thần Quốc-gia và dân-chủ.

ĐOẠN C.- Phương-pháp hoạt-động :

1. Huấn-luyện bằng công-tác :

Chương-trình chủ-trương ngoại sự luyện-tập thân-thể bằng một chương-trình thể-thao, thể-dục hữu-hiệu, học-sinh cần phải được huấn-luyện bằng những việc làm cụ thể. Đó có thể là những công-tác cá-nhân hay tập-thể, trí-óc hay tay chân, trong nội bộ học-đường hay liên-quan đến cộng-đồng địa-phương thuần có giá-trị thực-tập hay mang nặng tính cách phục-vụ, trong đời sống hằng ngày hay trong khuôn khổ 1 trại... Tất cả cốt để học-sinh tập cố-gắng, tập tháo-vát, thấu thập kinh-nghịệm, kiểm-soát và bổ-túc các kiến-thức lý-thuyết, hiểu biết giá trị cần lao, tập phục-vụ...

2. Huấn-luyện bằng đời sống tập-thể :

Chương-trình chủ-trương khai thác triệt-để nếp sống tập-đoàn (từ đơn-vị căn-bản là một tổ, một toán lên đến một lớp, một cấp lớn lên tới toàn trường hoặc theo các ban, các khối chuyên môn). Trong đời sống hằng ngày của trường, trong các dịp sinh-hoạt cộng-đồng (văn-ngệ, thể-thao, hội-thảo công-tác) trong phạm vi nội bộ mỗi trường cũng như trong các dịp tổ-chức chung giữa các

trường và đặc-biệt là giữa học-đường và lãnh-vực địa-phương.

Hình thức đặc-biệt mà chương-trình sẽ thường dùng nhất là hình thức trại. Chương-trình chủ-trương cần phải triệt-đề khai-thác các cơ-hội sinh-hoạt ấy, để học-sinh tập sống với nhau, tập công-tác để làm việc, tập tổ-chức, tập lãnh-đạo, tập sinh-hoạt dân-chủ hầu sau này có thể góp phần xây-dựng được những cộng-đồng đích thực tiến-bộ và tốt đẹp hơn.

3.- Huấn-luyện bằng thực tại xã-hội:

Trong tình trạng chậm-tiến và đòi hỏi cách-mạng xã-hội của nước nhà. Chương-trình chủ-trương phải đặc-biệt gây ý-thức xã-hội với học-sinh. Học-sinh phải được hướng dẫn tiếp xúc với môi-trường xã-hội. Chung quanh phải được tham gia vào đời sống cộng đồng, quan sát đời sống địa-phương, tìm hiểu những khó khăn đồng-bào đang gặp phải, tập đặt ra và giải-quyết những vấn-đề xã-hội ở chung quanh, tập giúp ích đồng-bào làm sao để học-sinh cảm nghiệm được nỗi buồn tủi khổ đau của dân nghèo thấy được những nhu cầu khẩn thiết của đấng, từ đó có được một lòng ái quốc năng-động, một tinh-thần phục-vụ Quốc-giadan-tộc cụ-thể. Làm sao để ngay từ khi còn ngồi trên ghế nhà trường học-sinh đã có một quyết tâm góp phần cải tiến xã-hội và sau này có thể trung-thành với quyết-tâm ấy.

4.- Huấn-luyện hội-thảo, nghị-luận :

Sau cùng chương-trình cũng chủ-trương dùng hội-thảo, nghị-luận để huấn-luyện học-sinh. Nền giáo-dục thiết thực là nền giáo-dục biết tạo những bộ óc biết phán đoán, phẩm bình, chứ không phải những bộ óc chỉ biết nhớ dai, câu chấp. Các cuộc hội-thảo nghị-luận có thể gồm từ ít đến nhiều người là những cơ-hội để học-sinh tập-sống như những kẻ trưởng-thành, tập suy nghĩ, tập đặt và giải vấn-đề, tập bày tỏ và bênh vực lập-trường của mình, với lập-trường của những người khác, nhất là tập cương-quyết và phục-thiện. Trong khi hội-thảo, nghị-luận, học-sinh sẽ cố kính

nghiệm thích-thú về những cuộc tìm kiếm chân lý, về những trận giao đấu trên bình diện tư-tưởng, Học-sinh cũng thấy được nguy hiểm của độc-tài, giá-trị của sự liêm-khiết, ngay thẳng trong lãnh-vực tư-tưởng. Bằng các hội-thảo và nghị-luận học-sinh sẽ thấy hành-động mà thiếu suy-nghĩ thì dở như thế nào và suy-nghĩ luận bàn mà không hành-động thì các tội ra sao. Học-sinh cũng có dịp thấy nhân cách của kẻ khác hoặc chứng tỏ nhân-cách của mình trong các cuộc bàn luận này. Những kẻ có tư-cách lãnh-đạo thường được khám phá ra trong những cơ-hội ấy.

DOAN D.- Những nguyên-tắc hoạt-động căn-bản :

Để đạt được những mục-tiêu giáo dục của sinh-hoạt Hiệu-đoàn như đã nêu ra ở trên trong khi áp-dùng những phương thức hoạt-động vừa kể, chúng ta cần phải tôn trọng 3 nguyên-tắc căn-bản sau :

1.- Tự-do tự nguyện :

Trong nghị định ấn định cơ cấu tổ chức và thành phần các Ủy-ban trong chương trình đã có minh định. Các hoạt động của chương trình sẽ được thực hiện bởi giáo-chức, sinh viên và học sinh trong tinh thần tham gia tự nguyện và thiện chí. Đây không phải là một tổ chức Hội-đoàn nhưng là một chương trình đúng như danh-nghĩa của nó, tức là nó có tính-cách rất cởi mở, rộng rãi : bất cứ ai đang phục vụ công tác hướng dẫn thanh niên học-đường cũng đều có thể và được mời gọi tham-dự và sự tham dự đó không có tính cách ràng buộc nào.

Chương-trình chỉ đến với các trường như 1 khả năng cung ứng dịch vụ và phương tiện cho các sinh hoạt thanh niên của trường. Chương trình không đến để xen vào nội bộ của trường để thay thế và bầy việc cho nhà trường trong phạm vi sinh hoạt hiệu-đoàn. Ban Giám-Độc, Ban giảng-hyện và đặc biệt những giáo-chức hướng dẫn sinh hoạt này vẫn chịu trách nhiệm trực tiếp về phương diện đó và vẫn có toàn quyền trong việc tổ-chức nội-bộ cũng như hoạch định chương trình hoạt-động theo những sáng-kiến riêng miền là vẫn tôn trọng đường lối và các mục-tiêu của sinh hoạt Thanh Niên học đường như đã trình bày ở trên.

Do đó, sự tham gia của các giáo-chức và huynh-trưởng Thanh Niên vào các Ủy-ban điều-hành Trung-Ương cũng như địa phương hoàn toàn đặt trên căn bản tự nguyện.

2. Chú trọng thực chất là huấn luyện.

Chương trình chú trọng cần chú trọng đến thực chất của sinh hoạt hơn là hình thức, cần nhằm vào tâm hồn thanh niên hơn là những đòi hỏi bên ngoài. Chương trình không đặt ra 1 giới hạn nào trong việc yem trợ nhưng chỉ đòi hỏi sự yem trợ ấy phải được sử dụng triệt để cho mục tiêu giáo dục.

Trong mọi công việc, sự huấn luyện luôn luôn phải chiếm địa vị nòng cốt, ưu-tiên. Không được như vậy thì sinh hoạt hiệu đoàn chẳng những không đạt được cứu cánh của nó mà lại có tác dụng ngược lại nghĩa là có tính-cách phản giáo dục.

3. Chú trọng đến tập thể.

Chương trình không muốn kéo dài tình-trạng năm này qua năm khác, quanh đi quẩn lại cũng chỉ có 1 thiếu số cố định, những học sinh hưởng ứng các sinh hoạt hiệu đoàn.

Đã dành trong bất cứ tập thể nào, những kẻ có tư thế lãnh đạo hoặc có tài năng đặc biệt bao giờ cũng cứ nói lên trên và đóng vai trò then-chốt nhưng cần thiết phải tạo điều-kiện và cơ hội để có thêm những nhân tài và để ai cũng có dịp học tập thêm kinh nghiệm.

Chương trình chú-trọng tránh tình trạng bao thầu và thói quen chỉ chú trọng đến thiếu số để lay tiếng trong các sinh hoạt Hiệu đoàn. Chương trình muốn dành chỗ ưu-tiên cho các công-tác và sinh-hoạt tập-thể trên phạm vi học-tập, công tác xã-hội, thể thao, thể dục, hay văn-ngệ cũng vậy.

Đoạn E : Nhận xét

Điều trở ngại mà chương trình đã gặp đó là yếu tố

nhân sự. Tại mỗi tỉnh có 1 Ủy ban điều hành chương trình, vì đây là 1 tổ chức trực thuộc bộ Giáo-Dục và Thanh Niên nên những người có trách nhiệm nghĩ rằng Ủy ban điều hành nên đề cho các Giáo-sư tại các trường Trung-Học công-lập và tự thực đảm nhiệm.

Chính vì quan niệm như vậy nên đôi khi chương trình không tìm được những người có đủ khả năng, thiện-chí để đáp ứng được nhu cầu của những sinh hoạt trẻ. Chương trình đã lãng quên đi những người đã từng hoạt động nhiều trong các đoàn-thể sinh viên, Học-sinh và từng đạt được nhiều thành tích đáng kể.

Tất cả chương-trình hoạt-động, những sáng kiến thích ứng với hoàn cảnh đặc thù của mỗi địa phương đều do Ủy-ban điều-hành mỗi tỉnh đưa ra. Nhưng vì thiếu khả năng điều khiển phong-trào nên giới trẻ đã nhìn phong-trào qua hình-ảnh của những người lãnh-đạo do đó mục đích của phong-trào không được nói lên trọn vẹn ý nghĩa của nó và đôi khi lại bị nhiều hiểu lầm đáng tiếc.

Một khuyết điểm lớn lao nhất của chương trình là nạn thiếu Huynh-Trưởng. Đây là một thiếu sót lớn lao nhất của bất cứ một Hội Đoàn Thanh-niên nào tại Việt Nam. Một số Trưởng đã dự nhiều khoá huấn luyện và có khả năng thì lại nằm trong quân ngũ, một số khác chỉ có thể tham dự một số sinh hoạt của chương trình và cũng có ít nhiều kinh nghiệm vì không thể mất thêm thì giờ dành cho phần huấn luyện, chánh sách động viên của Chánh-Phủ lúc nào cũng là mỗi bận tâm, một âm ảnh ghê ghớm đang đui theo phía sau lưng họ.

Vì sự thiếu khả năng của những người trong Ủy-ban điều hành và của các trường nên không thể tránh khỏi khuyết điểm trong khi công tác - những khuyết điểm về phương diện kỹ thuật cũng có, khuyết điểm về phương diện

tâm lý cũng có. Một số phụ huynh học sinh nhận xét rằng những lần tham dự vào những sinh hoạt của chương trình, con em mình tỏ ra hư hỏng thêm !

Một số người ở trong vai trò điều khiển lại lợi dụng lòng háng say, sự nhiệt thành của tuổi trẻ, ý hướng phục vụ xã-hội, quan chúng để thực hiện tham vọng chính trị của họ. Thành thử những người tham gia chương trình dậm ra chán nản, hoài nghi, những người khác sợ bị vạ lây nên cũng không dám đứng ra điều khiển chương trình.

Chương trình C.F.S. cần phải lưu tâm ở những điểm sau :

- Cơ quan tuyên vận C.F.S. phải hoạt động mạnh hơn vì ít người biết C.F.S. là gì, mà nếu không biết thì không thể hiểu được chủ trương hoạt động của chương trình, mà nếu không hiểu thì không tham gia.
- Việc bầu cử ban điều hành tại địa phương chưa phản ảnh đúng mức tinh thần dân chủ. Cần phải có những cuộc vận động sâu rộng để tìm thêm nhân tài trước khi bầu cử.
- Trại phí cho các đoàn viên được xét lại theo thời giá để nuôi dưỡng sức khỏe cho trại viên trong những công tác vất vả.-

ĐOẠN A.- Sự tiến-triển :

Chánh-sách ngu-dân của đế-quốc thực-dân khiến cho những phong-trào Thanh-niên khó nảy sinh hay phát-triển. Từ trước, hầu như không có 1 phong-trào Thanh-niên nào quan trọng. Mãi đến năm 1920 mấy hội Thể-dục và thể-thao lập thêm chi nhánh hướng đạo trong hội mình vì quan-niệm Hướng-đạo cũng là môn thể-thao. Vì việc quảng-bá tin-tức hết sức thô-thiển nên ít ai biết đến phong-trào Hướng-đạo.

Từ năm 1930 đến năm 1937 Hội Hướng-đạo Đông-Dương được thành-lập và tiến triển mạnh, Trại Trường được thành-lập tại Đà-lạt, Bạch-Mã. Năm 1945, vì không muốn để Cộng-sản lợi dụng nên hội phải tạm giải-tán. Năm 1949 phong-tào Hướng-đạo được hồi-sinh, đến năm 1950 hội được thành-lập hẳn và hoạt-động trên khắp lãnh-thổ Việt-Nam.

Sau phong-trào Hướng-đạo có Phong-trào Thanh-niên Công-Giáo hoạt-động vào năm 1925. Phong-trào chú-trọng về việc truyền giáo và thực hiện các công-tác xã-hội.

Năm 1940, phong-trào Thanh-niên cắm trại được thành hình, phong -trào này được mệnh danh là phong-trào Ducouroy. Sau khi thất trận và ký hòa-ước bất bình đẳng với Đức, Quốc-Trưởng Pháp là Thống-Chế Pétain nghĩ đến việc củng-cố và phát-triển hàng-ngũ Thanh-niên để xây-dựng lại nước Pháp. Phong-trào Thanh-Niên cắm trại được thành-hình song song với sự ra đời việc gây dựng một tầng lớp Thanh-niên mới tại Pháp. Trong khoản thời-gian này các Trường Huấn-luyện cán-bộ Thanh-Niên được mở tại Saigon, Đà-lạt, Phan-Thiết ; các cuốn cơm Thanh-Niên, các sân vận-động được thành-lập đến các quận-ly, các cuộc tranh đua Thể-thao cũng được tổ-chức.

Năm 1945, Phong-trào Thanh-Niên Phan-Anh ra đời dưới Chánh-Phủ Trần-trọng-Kim. Rất tiếc là Phong-trào đã bị Cộng-sản Việt-Nam lợi-dụng và lôi cuốn.

Cùng khoản-thời-gian này, ở Bắc có Thanh-Niên Ái-quốc, ở Trung có Thanh-Niên tiên-tuyến Quốc-Anh-Đoàn và ở Nam có Thanh-Niên tiên-phong.

Sau khi nắm được Chính-quyền ngày 19.3.1945, Việt Minh thành-lập Chính-Phủ Dân-Chủ Cộng-Hòa và trao cho Ông Dương-đức-Hiến phụ-trách phần vụ thanh-niên. Nhưng vì chưa tin hẳn công việc nên chính Phạm-văn-Đông đóng vai trò cố vấn việc đầu tiên của Bộ Thanh-niên thời bấy giờ là thống nhất các lực-kượng Thanh-niên nam, nữ thành một đoàn Thanh-niên duy-nhất là Thanh-niên Cứu-Quốc. Nhận thấy thâm ý của Cộng-sản nên các đoàn thể thanh-niên bất hợp-tác và tự-ý giải-tán vì thế cuộc hội-nghị Thanh-niên toàn quốc không thể thực-hiện được như đã dự-định. Đây là một thất bại chưa cay của chính-sách Thanh-niên duy nhất của độc-tài Cộng-sản.

Sang thời Đệ-Nhi Cộng-Hòa Phong-trào Thanh-Niên Cộng-Hòa được phát-động một cách mãnh-liệt. Trong vòng 2 năm đã sui-tụ gần 2 triệu đoàn-viên. Chính-phủ thời bấy giờ phạm phải một đỗi-lập rất lớn là thay vì chỉ đóng vai trò hỗ-trợ các đoàn-thể Thanh-niên, Chính-quyền lại đứng ra thành-lập và trực tiếp điều-khiển các đoàn-thể đó. Sự bó buộc Thanh-niên gia-nhập Phong-trào đã khiến phong-trào như một hình tượng không lồ có đỗi chân bằng đất sét. Vì đỗi chân bằng đất sét đó nên phong-trào tan rã hoàn toàn sau ngày Cách-mạng 1.11.63.

Nghị-định số 241-BTN/SHTN/ND ngày 26.5.66 đã cho phép Ủy-Hội Thanh-Niên Quốc-Gia được thành-lập và hoạt-động trên toàn quốc. Sau hơn 1 năm chuẩn-bị, Ủy-Hội đã được hình thành với 26 Hội-Đoàn. Rất tiếc cố-gắng đó và những cố-gắng tiếp theo của Chính-phủ trong những năm sau này chưa tạo được một phong-trào Thanh-Niên xứng đáng để khôi phục uy-quyền và kiến-thiết xứ-sở.

Hiện có 34 Hội-đoàn được cấp Nghị-định hoạt-động với 277,258 Đoàn-viên, 1 số hội-đoàn khác đang xin phép thành-lập và hiện vẫn còn đang được cứu xét (phụ bản 3).

ANH SÁCH CÁC HỘI ĐOÀN THANH NIÊN
ĐƯỢC CẤP NGHỊ ĐỊNH HOẠT ĐỘNG CHÍNH THỨC

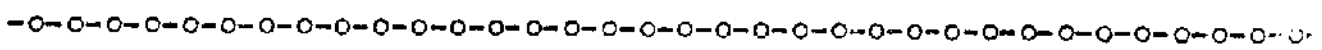
-o-

Hội danh	Họ và tên người lãnh đạo	Địa chỉ	Số đoàn-viên
Hùng Tâm Dũng Chí	Linh-Mục	Nhà Thờ Jeanne D'Arc Ngã Sáu QL	22.370
Hướng Đạo Cảnh-Sát	Ô.HUYNH	268 Trần hưng Đạo	3.568
Hướng Đạo Việt-Nam	Ô.PHẠM	18 Bùi-Chu SG	6.864
Thanh-Niên Đạo Đức Đoàn	Ô.PHẠM	22I Bến Vắn Đồn Saigon	2.765
Thanh-Niên Lao-Động Công-Giáo	Ô.PHẠM-VAN-HẠM tự TIẾN ĐẠT	370 Lê-văn-Duyệt	575
Nữ Hướng Đạo Việt-Nam		43-45 Hồng Thập-Tự SG	945
Thanh-niên thiên chí Công-tác và Nghi luận Cơ-Đốc Thanh niên Việt-Nam	Ô.LE-CÔNG KHANH	28 Phùng Khắc Khoan SG	I.554
Tập Đoàn Thanh niên Ích-thiện	Mục Sư PHẠM VÂN-THẦU	8 Trần-nhật Duật SG	I.845
Thanh Niên Công-Tác Xã-Hội	Ô.NGUYỄN-HỮU-KỶ	185-B Võ-di-Phụ Phú-Nhuận	6.084
Thanh Niên Hưng-Đạo Đoàn	Ô.VÕ-KIM-BÌNH	220 Trần-hưng-Đạo	660
Thanh Niên Chí Nguyễn	Ô.NGUYỄN-HY-VAN	17 Nguyễn-Hoàng	I3.609
Tổng Hội Huấn-Luyện Viên TN TD TT	Ô.NGUYỄN-VAN-ÂN	28 Phùng-khắc-Khoan Tự	8I
Đại Đạo Thanh Niên Hội Việt-Nam Thanh-Niên Dân Xã Đoàn	Ô.HÀ-CHÍ-KHIÊM	37 Hồng-thập Tòa Thánh Tây-Ninh	560
Tổng-Hội Bảo Trợ Thanh Thiếu Niên V.N	Ô.LƯƠNG-VAN-HUẾ	218/4 Minh-Phụng CL	40.000
Thanh Niên Tiên Đạo	Ô. TRẦN-XẢO	98 Tôn-thọ-Tường	2.127
Tổng Đoàn Hiệp Sinh	Ô. PHẠM-LỢI	286/39 Trương-tấn-Bửu	5.760
Đoàn Thanh Niên Trưng Trợ Học-sinh Nạn Nhân Chiến-Tranh	Ô.NGUYỄN-HỮU-NHẤT	229 Hiền-Vương Saigon	I.II9
	CÔ ĐÀO-DIỆP	69-bis Hiền-Vương	65

: Phong Trào Thanh Sinh :	Ô. TRẦN-BA :	I22/I Bùi-Chu :	3.073
: Công Việt-Nam :	NGUYỆT :	Saigon :	
: Phong Trào Thanh-Niên :	Ô. LÊ-QUANG :	82 Trung-nữ- ? :	I.853
: Thánh Nghiệp V.N :	TEIENG :	Vương VĩnhLong :	
: Thanh Nữ Ban Thương :	Bà NGUYỄN :	I4/TT Cư-Xá :	61
: Bình và Yểm Trợ Tiên :	TÂM-ĐÀN :	SQ/Chí Hòa :	
: Tuyền :	:	:	
: Phong Trào Thiếu Nhi :	Linh Mục :	Nhà Thờ Chánh :	99.650
: Thánh Thế V.N :	NGUYỄN-VAN :	Tòa :	
:	THÁNH :	Vĩnh-Long :	
: Thanh niên Cải Tạo :	Ô. NGUYỄN-VAN :	447 Lê-văn- :	10.000
:	HIẾU :	Duyệt SG :	
: Đoàn TN Kỹ-Thuật Công :	Ô. TRẦN-VAN :	385/I7 Phan- :	739
: Tác Xã-Hội V.N :	DỨC :	đình-Phùng :	
: Đoàn Thanh Niên :	Ô. NGUYỄN :	77-D Trần- :	460
: Xây Dựng Xã-Hội :	ÁI-THẾ :	nhất-Duyệt SG :	
: Đoàn TN Phụng Sự :	Ô. PHAN-THÔNG :	93 Phát .. :	100
: Dân Tộc :	VANG :	Diệm :	
: Hội Thanh Niên :	Linh Mục VŨ :	I-Bis Bùi :	I.000
: Công-Giáo V.N :	DỨC-KHẮC :	Chu :	
: Tổng Liên Đoàn TN :	Ô. NGUYỄN-DUY :	437 Võ-di- :	43.500
: SV Tự Do Dân Chủ :	BẢO :	Nguy Phú-Nhuận :	
: Phong Trào TN Công :	Ô. DINH-ĐÔNG :	229 Hiền- :	461
: Giáo Đại-Học V.N :	PHƯƠNG :	Vương :	
: Phong trào Nghĩa Sinh :	Ô. NGUYỄN :	A-II Trung- :	960
:	TRUNG-HIẾU :	Tâm Petrus-Ký :	
: Phong Trào Du Ca V.N :	Ô. NGUYỄN :	II4 Sương- :	960
:	DỨC-QUANG :	Nguyệt-ánh SG :	
: Thanh Niên Dân Tiến VN :	Linh Mục :	6 Cường-Đế :	chưa kiểm
:	TRẦN-DŨ :	Saigon :	tra
: Tổng Hội Tương Trợ :	Ô. NGUYỄN :	8 tôn-thất- :	mới thành
: Thanh Thiếu Niên V.N :	VAN-THẮNG :	HIỆP Chợ-Lớn :	lập

T O N G - C Ũ N G :

277.258

CƯỚC CHỦ : Riêng 2 Hội-Đoàn sau có Nghị-Định song đã ngưng hoạt-động.

- 1- Ủy-Hội Thanh Niên Quốc-Gia ND số 241-BTN/SHTN/ND ngày 20.5.66
- 2- Đoàn TN Dân-Tộc ND số 135-BTNTT/TN/ND ngày 22.4.65

Ủy-Hội Thanh-niên Quốc-Gia được thành-lập nhằm mục-đích liên kết rộng rãi tất cả các Hội-Đoàn Thanh-Niên trong nước để cùng nhau trao đổi ý-kiến và kinh-nghiệm ngõ hầu tiến tới việc liên-lạc thân hữu và chặt chẽ giữa Thanh-Niên Việt-Nam và Thanh-Niên Thế-giới, tìm 1 chiều hướng hoạt-động để đạt những kết-quả khả-quan hơn.

Việc cui-tụ tất cả các Hội-Đoàn Thanh-Niên dưới danh-nghĩa Ủy-Hội Thanh-Niên Quốc-Gia, 1 nỗ-lực của Chánh-Phủ sau thời Cách-mạng, đã không đạt được thành-quả như ý. Sự thất bại đó có thể do những nguyên-nhân sau :

- Vì Chánh-Phủ đứng ra triệu-tập tất cả các Hội-Đoàn để thành-lập Ủy-hội nên các Hội-Đoàn e ngại Chánh-cuyền sẽ tìm cách thao túng Ủy-hội để dễ bề kiểm-soát các Hiếu-Đoàn. Kinh-nghiệp chánh-sách TW trong những năm dưới thời Đế Nhất Cộng-Hòa đã khiến các Hội-Đoàn không thiết-thạ với Ủy-Hội dù họ nhận thấy việc thành-lập Ủy-hội là điều rất hay. Đây là sự thất bại về phương-diện tâm-lý mà Chánh-cuyền không nghiên-cứu kỹ trước khi hành-động.

- Sự thất bại thứ hai nằm ở bản-chất của Hội-Đoàn. Hội-Đoàn được thiết-lập để kết-hợp Thanh-Niên, đào-tạo cho Thanh-niên một thể-chất cường-tráng, một ý-chí kiên-cường sẵn sàng phục-vụ Quốc-Gia, cải-tạo xã-hội. Sự hấp-dẫn của Hội-Đoàn là chương-trình hoạt-động tốt đẹp. Tiếc thay Hội-Đoàn được thành-lập dựa vào 2 yếu-tố tôn-giáo và chánh-trị và chương-trình hoạt-động chỉ nhằm mục-đích khuếch-trương 2 lãnh-vực đó. Vì sự khác biệt về tôn-giáo và lập-trường chánh-trị nên các Hội-Đoàn khó có thể ngồi chung lại với nhau hầu thống nhất hành-động.

Trong những năm vừa qua, vì muốn khuếch-trương ảnh-hưởng nên tôn-giáo lần lần đi đến mức quá khích, Trong khi đó chánh-trị lại đi lần tới mức bấp bênh, nguy hiểm. Chính vì vậy đoàn-thể không hấp-thụ được đoàn-viên và thường nghị kỵ lẫn nhau.

- Thêm vào đó, một số Hội-Đoàn được thành-lập chỉ nhằm mục-đích lãnh số tiền tài-trợ hàng năm. Những Hội-Đoàn này không có thực lực và chỉ có một số Đoàn-viên tối thiểu. Những Hội-Đoàn này không muốn đứng chung trong một tổ-chức với các Hội-Đoàn khác vì sợ lộ rõ chân-tướng của mình.

Tình-trạng của mỗi Hội-Đoàn cũng gặp nhiều trở ngại. Hội-Đoàn thường được thành-lập do một số thanh-niên thành-tâm, thiện-chí hơn là nhiều tiền, nhiều bạc, việc kêu gọi sự đóng góp tiền của của Đoàn-viên thật là điều khó khăn, hơn nữa vì không tìm được sự tài trợ của tư nhân nên hoạt-động của Hội-Đoàn không được bành-trướng thiếu phương-tiền.

Chiến-tranh cũng làm cho một số Huynh-Trưởng của Đoàn phải gia-nhập vào quân-quũ nên sự tổ-chức và huấn-luyện của Đoàn dễ vấp phải những khuyết-điểm. Tình-trạng đó khiến tinh-thần Đoàn-viên xuống thấp, Hội-Đoàn sẵn-sàng tan-rã.

Chúng ta cũng cần ghi nhận thiện-chí của một số đồng Thanh-niên khác không đứng trong tổ-chức của Hội-Đoàn nào, thường đến các Trường Tiểu-Học dạy các em trò chơi, ca hát, hoặc thực-hiện các công-tác xã-hội tại các Quân-Y-Viện, Ký-Nhi-Viện... trong những ngày cuối tuần.

Chánh-cuyền cần có một đường-lối rõ rệt đối với các Hội-Đoàn. Chánh-cuyền không thể đứng ở cương-vị chủ-nhan để điều-khiển Hội-Đoàn, chỉ có thể khuyến khích và giúp đỡ phương-tiền để Hội-Đoàn có môi-trường hoạt-động hầu nuôi dưỡng ý-chí, hoài bão của đoàn-viên. Việc tài trợ cho các Hội-Đoàn cũng cần phải xét lại để tránh những khuyết-điểm đã vấp phải. Chúng ta cần bỏ lối trợ cấp định kỳ. Hội-đoàn chỉ được trợ cấp nếu có thực hiện công-tác và Hội-đoàn không được trợ cấp về chi-phí điều-hành.

Việc phát-triển Ủy-Hội Thanh-Niên Quốc-Gia cần phải được Chánh-phủ lưu tâm nhiều hơn. Cần nhất là Chánh-cuyền phải hành động để các Hội-Đoàn thấy rõ thiện-chí của mình.

Điều cần nhớ là bất cứ 1 Hội-Đoàn Thanh-Niên nào cũng nuôi sẵn ý nghĩ ngờ vực Chánh-quyền trong việc chi phối sự hoạt-động của Hội-Đoàn.

CHƯƠNG V

THANH-NIÊN MỸ-QUỐC

Để rút những kinh-nghiệm về việc giáo-dục và tổ-chức Thanh-Niên của các Quốc-gia tiên tiến hầu bổ-túc việc lãnh-đạo Thanh -niên nước nhà chúng tôi chọn mẫu mực của 2 Quốc-gia gần gũi với chúng ta nhất đó là Nhật và Mỹ.

TIẾT I NỀN THỂ-DỤC THỂ-THAO TẠI NHẬT BẢN.

Tại Nhật, Thể-dục Thể-thao mạnh là nhờ chủ trương đại-chúng-hóa nhất là phát-triển thể-dục thể-thao học-đường. Từ sau thế chiến thứ hai. Thể-dục thể-thao học đường phát-triển mạnh cho phù hợp với đạo luật 1947 của Nhật. Thể-dục được áp-dụng triệt-đề từ bậc Tiểu-học đến Đại-học.

ĐOẠN A.- Chương-trình thể-dục thể-thao.

1. Mẫu giáo : (từ 4 đến 5 tuổi)

Chương-trình thể-dục gồm 2 môn : sức khỏe và âm nhạc nhịp nhàng. Những buổi học về nhịp nhàng gồm có đi bộ chạy, nhảy theo điệu nhạc, vừa cử động vừa vỗ tay đánh nhịp, những động-tác về thân thể, trò chơi, dựa vào cử động loài vật hay 1 chuyến xe hỏa.

2. Bậc Tiểu-học : (từ 6 đến 11 tuổi)

Chương-trình thể-dục nhằm mục-tiêu :

- Phát-triển sự hoạt-động căn-bản của bắp thịt bằng những bài tập thể-dục thích nghi và khác biệt. Đào-luyện những cơ-thể lành mạnh và những trí óc cương-trực,

tăng gia sức hoạt-động của trẻ em.

40-

- Gây cho trẻ em 1 quan-niệm lành mạnh về thể-thao bằng cách cho chúng làm quen với các môn thể-thao và tạo cho chúng sự khéo léo cần thiết để chơi thể-thao sau này.

- Phát-triển tinh-thần cuân-tử của trẻ em trong khi hoạt-động thể-thao cũng như trong khi chơi đùa.

- Tập tôn-trọng luật-lệ, tôn trọng lời hứa.

- Tập chơi thể-thao và luôn luôn nghĩ đến việc bảo-vệ sức khỏe.

3. Trung-Học Đệ-Nhất-Cấp : (từ 12 đến 14 t)

Trong bậc này việc giữ gìn sức khỏe và huấn-luyện thể-dục là 2 vấn-đề căn-bản liên hệ mật-thiết trong chương-trình giáo-dục. Các môn giảng dạy : tập luyện dự bị, tập luyện với dụng-cụ.

4. Trung-học Đệ-Nhị-Cấp : (từ 15 đến 17 tuổi)

Cách huấn-luyện cũng tương tự như ở Trung-học đệ nhất cấp, ngoài ra có thêm môn bóng bàn, badmington.

5. Đại-học :

Sau cuộc cải tổ năm 1947, Thể-dục trở thành 1 môn học cưỡng bách tại bậc Đại-học. Phương-pháp là phân chia Sinh-viên ra thành nhiều nhóm, mỗi nhóm có 1 chương-trình tập luyện thích ứng. Tất cả Sinh-viên, bắt buộc phải tham-dự tối thiểu là 45 giờ/ 1 năm trong các buổi tập thể-dục và phải thỏa mãn 1 số tiêu-chuẩn luật-định. Nếu không đạt được tiêu-chuẩn đó sinh-viên phải học lại 1 năm.

ĐOẠN B. - Chương-trình giáo-dục bổ-túc và thể-thao học-đường :

Sinh-hoạt thể-dục và Thể-thao được thực hiện dưới 2 hình thức: hoạt-động do giới hữu-trách của học-đường đảm-trách và những hoạt-động do học-sinh thực hiện dưới sự đôn-kiểm của các Giáo-sư hướng-dẫn.

Thể-dục và Thể-thao do học-đường tổ-chức gồm có : ngày đại-hội điền-kinh, những cuộc thi đua thể-thao trong phạm-vi học-đường, những cuộc du-ngoạn ngoài trời về mùa hè và những cuộc đua trượt tuyết mùa đông. Những cuộc du-ngoạn do Trường tổ-chức cũng thuộc chương-trình học-tập hằng năm.

Tại mỗi trường-học đều có Câu-Lạc-Bộ Trong đó Câu-Lạc-Bộ Thể-Thao là nơi học-sinh thường lui tới sau những giờ học mỗi-một. Tại bậc Trung-học Đệ nhất-cấp, số học-sinh ghi tên gia-nhập Câu-Lạc-Bộ Thể-thao ước-lượng 36% tổng số học-sinh trong trường. Tại bậc Trung-Học Đệ-Nhị-Cấp con số này vào khoảng 30%. Thường có những cuộc tranh tài về Thể-thao giữa các trường do Câu-Lạc-Bộ này tổ-chức.

Chính độ Quốc-Gia Giáo-Dục đã ấn-định tiêu-chuẩn để cho các cuộc tranh tài về Thể-thao không ngoài mục-đích kiến-toàn về giáo-dục. Chẳng hạn ở bậc Tiểu-Học chỉ cần tổ-chức những cuộc gặp-gỡ thân-hữu giữa các trường gần nhau. Ở Trung-học, những cuộc tranh-tài tổ-chức trên bình-diện Vùng. Ở cấp toàn-Quốc mỗi năm cũng sẽ có 1 cuộc tranh tài cho mỗi bộ môn thể-thao.

ĐOẠN C.- VIỆC ĐÀO-TẠO HUẤN-LUYỆN-VIÊN THỂ-DỤC:

Chúng ta lấy Trường Đại-học thể-dục thuộc Viện Đại-học Giáo-dục ở Đông-Kinh làm thí dụ : Sau khi xong chương-trình Trung-học, người sinh-viên phải qua một kỳ thi tuyển để được vào đại học. Kỳ thi này nhằm khảo sát trình-độ văn-hóa tổng-quát và khả-năng Thể-dục của Sinh-viên.

Trong 2 năm đầu ở Đại-học Thể-dục, Sinh-viên phải học 36 bộ môn thuộc các vấn-đề nhân-chúng học, xã-hội

học, văn-vật học. Từ năm thứ 2 đến năm thứ 4 tức năm cuối cùng của bậc Đại-học. Sự học được chuyển sang khía cạnh chuyên-môn. Trong số 44 lớp thì có 17 lớp được dành luyện tập thể-dục. Ngoài ra còn 38 lớp học bổ-túc, 12 lớp ngoại ngữ, 1 lớp dạy bơi, 1 lớp dạy trượt-tuyết, Sinh-viên còn phải theo học 15 lớp về Sư-phạm lý-thuyết hay thực-hành nữa.

Với những kiến thức thâm thập được trong 4 năm học, Sinh-viên phải trình một luận-án trong kỳ thi tốt-nghiệp. Nếu được chấm đầu, Sinh-viên sẽ được cấp phát bằng Cử-nhân Thể-dục. Có khoảng 100 Sinh-viên đầu cử-nhân trong mỗi kỳ thi tốt nghiệp.

Đối với tổng số đóc chừng 660 Sinh-viên, số nhân viên quản-trị và giảng huấn gồm có :

- Khoa-Trưởng (do đồng Viện bầu)	
- Giáo-sư Thể-dục (11 người)	
- Giáo-Sư Y-Tế (6 người)	
- Giảng nghiệm viên (2 người)	
- Giáo-Sư Phụ-tá thể-dục	(11 người)
- " " " Y-Tế	(5 ")
- Giảng nghiệm viên	(2 ")
- Giảng-Sư Thể-dục	(1 ")
- Phụ-Tá thể-dục	(7 ")
- " " Y-Tế	(5 ")
- Giảng nghiệm viên	(2 ")
- Nhân-viên Quản-trị	(45 ")

Tổng-cộng 97 người

Sau thế chiến thứ hai, việc đào-tạo huấn-luyện viên ngắn hạn bị bãi bỏ vì kinh-nghiệm cho thấy rằng các

Giáo-sư thể-dục đào-tạo trong 1 thời-gian ngắn thường kèm khả-năng trong việc giảng dạy.

ĐOÀN D. - Sự nghiên-cứu lãnh-vực thể-dục.

Tại Nhật, sự nghiên-cứu này là một trong những trách nhiệm chính-yếu của Viện Đại-học. Từ năm 1950 công cuộc nghiên-cứu này được tổ-chức rất có khoa học. Trong khoảng thời-gian này Hội Thể-dục Nhật được thành-lập với 1 tổng số 345 người gồm Giáo-Sư, Bác-Sĩ, nhà Tâm-lý học. Con số Hội-viên lên đến 1683 vào năm 1961, có khoảng 1000 Hội-viên tham-dự đại-hội thường-niên và khoảng 456 bằng tương-trình đã được đưa ra trước đại-hội liên-quan đến những vấn-đề khác biệt trong đó có 82 bài nói về vấn-đề "thêm định giá-trị của thể-dục".

Trong số những cơ sở quan trọng ta cần kể đến những phòng thí nghiệm chuyên-môn của trường Thể-dục NIHON, 1 cơ-sở tư-nhân quan-trọng của Viện Đại-học Juntendo và Viện Đại-học Ochanomizu (dành cho nữ Sinh-viên). Sau hết là Viện Khoa học Thể-thao (thành-lập năm 1960) nghiên-cứu về thể-dục của hãng Bảo-hiểm Meiji và Viện Nghiên-cứu của Trường Kodoran Judo.

TIẾT II THANH-NIÊN MỸ-QUỐC.

Dân chúng Mỹ, dù trẻ hay già, rất ưa sống trong đoàn-thể ; họ đều có một quan-niệm như nhau về đoàn-thể.

Dù thuộc xu-hướng, thành-phần hay giai-cấp nào, tất cả các Hội-đoàn Thanh-Niên đều có 1 lý-tưởng chung hay nói đúng hơn là 1 triết-lý chung : "Việc sửa soạn cho Thanh-Niên, Thanh-Niên gánh vác việc đời mai sau".

Vì thế 3 nguyên-tắc được nêu ra :

- Rèn luyện Thanh-niên thành thủ-lãnh.
- Luân phiên thay đổi chỉ-huy.
- Kêu gọi, khuyến-khích Thanh-Thiếu-Niên hy-sinh nhận trách-nhiệm .

Vị Hội-Trưởng toàn quốc 1 hội Thanh-Niên không mấy khi quá 36 tuổi, thường vào khoảng từ 21 đến 25 tuổi. Họ không có lương bổng và đối với anh em họ chỉ là người đồng mục khôn ngoan nhất.

Thường vị Hội-Trưởng giữa nhiệm-vụ cao trọng của mình đến 2 năm là nhiều, không mấy khi tới năm thứ 3. Trước khi nhận chức-vụ đó họ phải từng trải trong nhiệm-vụ chỉ-huy của mỗi Tiểu-Đang. Khi mãn kỳ hạn, người ta đều ước mong vị đó nhường chức cho kẻ khác và lui vào hàng cố-vấn hay của Hội-Trưởng để giúp đỡ những người mới thu góp kinh-nghiệm.

Các đoàn thể Thanh-Niên Mỹ không dính dấp gì với đảng phái chánh-trị ngoài trừ những chi nhánh Thanh-Niên của Đảng sản có. Thanh-Niên Mỹ cảm thấy không phải dùng đến lợi khí chánh-trị để đấu-tranh nhưng không phải vì thế vì thế mà họ xao-lãng việc học-tập chánh-trị. Trái lại lúc nào họ cũng gắng công theo dõi mọi biến chuyển của thế-giới để ứng dụng kịp thời những hành-động bác-ái khi cần đến. Không bao giờ tư-tưởng chống báng lớp người đi trước họ lại có thể nảy nở trong đầu óc Thanh-niên.

Mỗi Hội-Đoàn Thanh-niên đều có mục-tiêu riêng biệt song họ cũng quan-điểm ở chỗ hoạt-động theo chương-trình : huấn-luyện Thanh-Niên về công-dân Giáo-dục, giải trí lành mạnh, thông-tin và giáo-dục tự-giác. Sự cách biệt giữa các đoàn-thể giảm bớt đi nhiều ở tính chất vô-tư tư của Thanh-Niên.

Đa-số các hội Thanh-niên đều hướng theo 1 trật-tự xã-hội, họ tham-gia vào cáo-trào phát-triển và hoàn thiện chung những khả năng giải-trí lành-mạnh cho Thanh-Niên như thể-thao, âm-nhạc, ca-kịch, tiểu-công-nghệ...

P. H. A. O. H. H. H.

CHÂN SÁCH THANH NIÊN

Luôn-luôn hay-ho và luôn-luôn
xứng đáng với sự quan-tâm đầy
thiện-cảm nhất, Thanh-Niên
đáng để chúng ta lưu-ý đến
nhất trong những trường-hợp
khủng-hoảng mà những cuộc chuyển
hướng hé mở.

Linh-Mục Ch. Wagner.

CHƯƠNG I CHÁNH SÁCH VÀ CHƯNG-TRÌNH

TIẾT I Mục-tiêu :

Chánh-sách do Tổng-Nhà Thanh-Niên đề ra được xây dựng trên 4 mục tiêu căn-bản :

1. Tạo cho giai tầng Thanh-niên có một tinh-thần phục-vụ Quốc-gia cao-độ.

2. Đoàn-ngũ-hóa Thanh-Niên, góp phần vào việc phục hưng truyền-thống dân-tộc và khả-năng tham-gia vào các công tác tái thiết xứ sở.

3. Hướng dẫn và thúc đẩy thanh-thiếu niên làm quen với đời sống tập-thể, gia-nhập vào phong-tào Nhân-dân Tự-vệ, tham-gia các công-tác xã-hội, phát-triển cộng-đồng và trau-đồi công-dân giáo-cục.

4. Tham-gia vào việc huấn-luyện quân-sự cho học-sinh và sinh-viên để chuẩn-bị họ sẵn-sàng phục-vụ trong các tổ-chức của Quân-lực Việt-Nam Cộng-Hòa.

TIẾT II Chương-trình phát-triển hoạt-động Thanh-Niên.

Đoạn A/- Sinh-hoạt thanh-niên :

Trong tình-trạng phân-hóa, sa-đọa và lạc-lõng trầm-trọng của giới trẻ hiện tại, công-tác cải-tạo và đoàn-ngũ-hóa Thanh-thiếu-Niên là việc làm khẩn-thiết, không thể phủ-nhận được.

Với chánh-sách tự-do, dân-chủ thật-sự và đường-lối Cách-mạng ôn-hòa, Tổng Nhà Thanh-Niên sẽ cố gắng tìm một mẫu số chung, tạo môi-trường thích-hợp và hướng-dẫn chu-đáo để Thanh-Thiếu-Niên có cơ-hội trở thành đoàn-viên tích-cực của 1 đoàn-thể sinh-hoạt sống-động.

Như vậy, mỗi Thanh-Niên tùy theo tín-ngưỡng, nghề nghiệp, thành-phần xã-hội, năng khiếu hoặc sở-trường sẽ tham-gia vào các đoàn-thể riêng biệt. Ở các xã, ấp, Khóm, Phường, Thanh-Niên sẽ được đoàn-ngũ-hóa trong tổ-chức Nhân-dân Tự-vệ. Ở các Trường Trung, Tiểu học Hiệu đoàn sẽ được cải-thiện hoàn-bì, đem lại nhiều ích lợi thiết thực cho học sinh. Ở các Viện Đại-học, sinh-hoạt Thanh-Niên cũng sẽ được phát-triển rộng-rãi cho giới Sinh-viên.

Tất cả Thanh-Thiếu-Niên học-đường, đại-chúng, không phân-biệt đoàn-thể tôn-giáo từ thành-thị tới thôn-quê, trên bình-diện xây-dựng Quốc-gia, sẽ có môi-trường để ngồi chung với nhau và đồng quan-niệm rằng :

- Thanh-niên không phục-vụ cá-nhân.
- Thanh-niên không phục-vụ bè-phái.
- - - cho hạnh-phúc của toàn-dân.
- - - cho thịnh-vượng của Quốc-Gia.
- - - cho vinh-cương của tổ-quốc.

Thanh-niên sẽ được hướng-dẫn để thực-hiện những công tác hữu-ích với mục-đích cao cả và lâu dài.

Các trại công-tác, trại cuối tuần, trại xây-dựng sẽ được tổ-chức thường-xuyên để Thanh-Niên có dịp sống hợp quần, đem lòng hăng say, vị-tha vị-nghĩa của tuổi trẻ để thiết-lập ngôi trường làng, trạm cứu-thương, giếng nước ngọt cơ sở văn-động... bằng những phương-tiện rẻ tiền hay nhà tiền chế ít tốn kém và đáp ứng nhu-cầu địa-phương.

Các lớp huấn-nghệ sẽ giúp Thanh-thiếu-niên Nam nữ có một nghề thích hợp để tự-lập, cánh-sinh.

Các trại Thanh-Thiếu-Niên toàn quốc, trại hè sẽ được dựng lên gần những núi cao, biển rộng.

Các cuộc thi đua triển lãm hội-họa, thủ-công, văn-nghệ thi ca kịch sẽ khơi động những năng-khiếu tìm tòi trong lớp tuổi thanh xuân.

Các cuộc du khảo, du ngoạn sẽ giúp Thanh-thiếu-niên quen-sát tại chỗ các Quán-trường, khu kỹ-nghệ, danh lam thắng-cảnh... để trao đổi thêm kiến-thức.

Các khóa huấn-luyện cấp lãnh đạo sinh-hoạt Thanh-niên sẽ được tổ-chức theo vùng hoặc liên tỉnh để cung ứng hướng-dẫn -viên cho các đoàn-thể.

Đoạn B/- Hoạt-động thể-dục thể-thao võ-thuật :

1.- Chương-trình hoạt-động thể-dục thể-thao và võ-thuật :

Các môn thể-dục, thể-thao, võ-thuật sẽ được phát-động toàn quốc với những cuộc thi đua tranh giải thể-thao, điền-kinh, võ-thuật cấp tỉnh đến cấp Vùng và Vận-động Hội Quốc-Gia.

Sau Vận-động Hội Quốc-Gia sẽ có 1 cuộc tuyển-chọn lực-sĩ và đấu-thủ tài ba để tập trung họ lại nhằm áp-dụng một chế-độ dinh-dưỡng đầy đủ, một chương-trình huấn-luyện đúng mức.

Trong thời-gian chuẩn-bị này, các trận tranh đua giao-hữu quốc-tế sẽ được tổ-chức để các lực-sĩ, đấu-thủ nhà có dịp so tài với các lực-sĩ, đấu-thủ nước bạn. Nhờ những trận so tài này, những ngôi sao sáng chói sẽ được tuyển chọn để thành-lập đoàn lực-sĩ và đấu-thủ Quốc-gia.

2. Chương-trình đào-tạo môn non :

Mục-đích của chương-trình này là tuyển chọn và rèn-luyện những lực-sĩ, đấu-thủ tài năng mới để lần lần thay thế các lực-sĩ đấu-thủ đàn anh đã lú�ng tuổi, kém sức.

Đoàn lực-sĩ, võ-sĩ sẽ phát-động phong trào khỏe, ngoài đại-chúng cũng như trong học-đường, khuyến-khích sinh viên, học-sinh tập luyện thể-dục, thể-thao, võ-thuật. Các trận tranh giải môn non cũng sẽ được tổ-chức thường-xuyên ở cấp tỉnh, Vùng trong cũng như ngoài học-đường.

Đại hội thể-dục, thể-thao, võ-thuật màn non toàn quốc sẽ được tổ-chức để tuyển chọn màn non cho các bộ môn và nuôi dưỡng phong-trào tập-tuyển trong các giới Thanh-Niên Sinh-viên, học-sinh.

3. Chương-trình phong-trào khỏe học-đường :

Chương-trình nhằm 3 mục-tiêu :

- Cải-tiến và kiện-toàn ngành giáo huấn về 3 phương diện thể-dục.
- Đoàn-ngũ-hóa sinh-viên, học-sinh trong nếp sống sinh-hoạt đồng đội, nuôi-dưỡng tinh-thần thượng-vô thể-thao.
- Đào-tạo màn non các bộ môn thể-thao, điền-kinh, võ-thuật.

Với 1 số là 2 triệu rưỡi sinh-viên, học-sinh, học-đường là một kho tàng màn non quý báu, vô tận. Phát-động mạnh phong-trào khỏe học-đường" sẽ là động lực tiên phong lôi cuốn phong-trào vận-động đại chúng.

Đoạn C/- Huấn-luyện Quân-sự Học-đường :

1.- Căn-bản pháp-lý :

Việc huấn-luyện quân-sự học-đường sẽ được 2 văn-kiện sau đây làm căn-bản pháp-lý :

- Luật Tổng-động-viên số 003/68 do Tổng-Thống Việt-Nam Cộng-Hóa ban hành ngày 19.6.1968.

- Nghị-định số 768/NĐ/Th.T/PC1 ngày 22.7.68 của Thủ-Tướng Chảnh-Phủ ấn-định lại các tiêu-chuẩn hoãn dịch về lý-do học-vấn và ấn-định lại việc huấn-luyện Quân-sự học-đường cho Sinh-viên, học-sinh.

2.- Mục-đích :

Việc huấn-luyện quân-sự học-đường có mục-đích :

- Huấn-luyện cho Sinh-viên, Học-sinh đang được hoãn-dịch có 1 căn-bản quân-sự, để khi nhập-ngũ, lúc hữu-sự chỉ cần được thụ-huấn bổ-túc một thời gian ngắn trước khi ra đơn-vị.

- Tạo 1 lực-lượng Thanh-niên thích-ứng với tình-thế khi nhu-cầu đất-nước đòi hỏi.

Nói 1 cách rộng-rãi hơn việc theo học chương-trình huấn-luyện quân-sự học-đường là 1 quyền-lợi chứ không phải là một gánh nặng cho Sinh-viên học-sinh vì theo học chương-trình này, sinh-viên học-sinh mới có lý-do chánh-đáng để được tiếp-tục hoãn-dịch mà theo đuổi học-vấn của mình.

B. Chương-trình :

- Chương-trình huấn-luyện quân-sự học-đường dành cho học-sinh : Do Bộ Giáo-Dục và Thanh-niên (Tổng Nha Thanh-Niên) đảm-trách, là chương-trình cơ-bản quân-sự, phối hợp với sinh-hoạt Thanh-niên thể-dục thể-thao, võ-thuật, tài-thương, vệ-sinh công-cộng... để các học-sinh có thể tham-gia vào việc phòng-thủ thụ-động trong tổ-chức Nhân-Dân Tự-Vệ tại các Phường Khóm.

- Chương-trình cao cấp quân-sự học-đường dành cho sinh-viên :

Do liên Bộ Giáo-Dục / Thanh-Niên (Tổng-Nha Thanh-Niên) và Quốc Phòng / Cựu Chiến-Binh phối-hợp đảm-trách. Chương-trình này có 4 giai-đoạn theo 4 niên khóa ở cấp bậc Đại-học và tương-đương với chương-trình huấn-luyện Sĩ-Quan trừ-bị. Trong mỗi niên-khóa, sinh-viên sẽ học mỗi tuần 1 ngày và trong kỳ nghỉ hè sẽ thụ huấn liên-tiếp 1 tháng tại Cuen trường, Sau đó sẽ dự kỳ thi lên giai-đoạn kế-tiếp.

Đoạn D/- Tu-bổ và kiến-thiết cơ-sở.

Tổng Nha Thanh-Niên sẽ dành 1 ngân khoản to tát để tu-bổ các sân Vận-động, Cầu-lạc-bộ, quán-trợ, trụ-sở, Nhà Thanh-Niên, đại tu-bổ các cơ-sở vận-động tại Thủ-lô

và thiết-lập Trung-tâm sinh-hoạt Đồng-Tiến tại Bãi-Sau Vũng-Tàu.

Tổng Nha Thanh-niên đang nghiên-cứu tài-liệu chỉ dẫn Thanh-Niên trong công-tác Phát-triển Cộng-đồng, ráp nhà tiền chế, cách biến một miếng đất trống, 1 bãi cỏ hoang thành sân vận-động, cách làm hồ bơi nổi trên ven sông, bãi biển... giúp cho các đoàn Thanh-niên công-tác có thể xây cất những cơ sở sinh-hoạt rẽ tiền, đồng thời tạo cho Thanh niên có dịp gần gũi hiểu biết nhau hơn.

Đoạn E/- Đào-tạo chuyên-viên Thanh-Niên.

Kếu trong mọi công-tác vấn-đề nhân-sự là quyết-định thì trong kế-hoạch phát-triển sinh-hoạt Thanh-niên Thể-dục, Thể-thao, Võ-thuật, vấn-đề chuyên-viên Thanh-niên cũng rất quan-trọng

Với mục-đích đó, Tổng-Nha Thanh-Niên sẽ tổ-chức.

- Khóa đào-tạo Huấn-luyện-viên Thanh-niên thể-thao Trung-cấp, mỗi khóa có độ 100 khóa-sinh và kéo dài 12 tháng.

- Khóa tu-nghiệp cho Nam Nữ Huấn-luyện-viên biệt-phái cho các trường Trung-học, mỗi khóa kéo dài 1 tháng.

- Khóa đào-tạo hướng-dẫn viên thể-dục, Thể-thao, các bộ môn túc-cầu, bóng chuyền, bóng rổ, điền-kinh, bơi lội (mỗi khóa 15 ngày).

- Khóa huấn-luyện lực-sĩ màn non sẽ được tổ-chức suốt năm, mỗi khóa 3 tháng.

- Khóa đào-tạo cán-bộ Thanh-wân.

Ngoài ra Tổng-Nha Thanh-Niên sẽ cử 1 số Huấn-luyện viên ưu-tú đi tu-nghiệp tại ngoại quốc hoặc đi quan-sát tại các Quốc-gia bạn.

CƠ CẤU TỔ-CHỨC TỔNG MẠC THANH-NIÊN

-o-

I/- CƠ QUAN CHUYÊN-MÔN

A- NEA THANH-NIÊN : do I Giám-Đốc đảm nhận, có I Phó Giám-Đốc trợ giúp và gồm :

I- Sở thanh-niên học-đường :

- a- Phòng sinh-hoạt Tiểu-học phụ trách :
 - Hiệu-đoàn
 - Sinh-hoạt thiên nhiên
- b- Phòng sinh-hoạt trung-học phụ trách :
 - Hiệu-đoàn
 - Đặc-tạo cấp Trường
 - Sinh-hoạt xã-hội
- c- Phòng sinh-hoạt Đại-học phụ trách :
 - Liên-lạc sinh-viên Quốc-Gia
 - Liên-lạc sinh-viên hải-ngoại và quốc-tế
 - Sinh hoạt hội đoàn

2- Sở thanh-niên đại-chung :

- a- Phòng sinh-hoạt thành thị phụ trách :
 - Hội -đoàn
 - Huấn nghệ
 - Sinh-hoạt chuyên môn
- b- Phòng sinh-hoạt nông-thôn phụ trách :
 - Đoàn ngũ
 - Huấn nghệ
 - Nhân-dân tự-vệ
- c- Phòng sinh-hoạt hải-ngoại và quốc-tế phụ trách :
 - Hải ngoại
 - Quốc-tế và các sắc dân
 - Trao đổi thanh-niên

3- Sở thanh nữ và thiếu nhi :

- a- Phòng sinh-hoạt thanh nữ phụ trách :
 - Hội đoàn
 - Giao tế

b- Phòng sinh-hoạt thiếu nhi phụ trách :

- Đoàn ngũ
- Hướng dẫn

4- Sở công-tác thanh niên :

a- Phòng phát triển cộng-đồng phụ trách :

- Trại xây dựng
- Trung-tâm sinh-hoạt
- Công trường Kiến-thiết
- Thanh vận

b- Phòng phát-triển công dân giáo-dục,
phụ trách :

- Phổ biến tài-liệu công-dân giáo-dục
- Ủy lạo và cứu trợ
- Lãnh ranh hóa xã-hội

c- Phòng Hội-đoàn và cơ sở sinh-hoạt phụ trách:

- Hội-đoàn
- Cơ sở
- Yểm trợ

B- NHÀ THỂ DỤC THỂ THAO : Do I Giám-Đốc điều-khiển
gồm có :

I- Sở thể dục thể thao đại chúng :

a- Phòng vận-động Quốc-Gia phụ trách :

- Các bộ môn
- Các cuộc tranh giải
- Đào luyện tuyển thủ

b- Phòng vận-động Quốc-tế phụ trách :

- Xuất ngoại
- Nhập cảnh

c- Phòng hiệp-hội và cơ sở vận-động phụ trách :

- Hiệp hội
- Cơ Sở
- Yểm trợ

d- Phòng y-tế và dinh dưỡng thể thao

2.- SỞ THỂ-DỤC THỂ-THAO HỌC-ĐƯỜNG :

a- Phòng vận-động học-sinh, phụ trách :

- Thể dục
- Thể thao
- Đào luyện môn non

b- Phòng vận-động sinh-viên, phụ trách :

- Thể dục
- Thể thao
- Đào luyện đấu thủ

c- Phòng võ-thuật, phụ trách :

- Học sinh
- Sinh-viên

C- NHA HUẤN-LUYỆN QUÂN-SỰ HỌC-ĐƯỜNG : Do I Giám-Độc điều-khiển, có Phó Giám-Độc phụ giúp và gồm có :

I- Sở điều nghiên tổng-quát :

- a- Phòng điều-hành
- b- Phòng nghiên-kế
- c- Phòng tổng-liệu

2- Sở Quân-Huấn Trung-học :

- a- Phòng Huấn-luyện
- b- Phòng Giám-thi

3- Sở Quân-huấn Đại-học :

a- Phòng Huấn-luyện, phụ trách :

- Lý-thuyết
- Thực-hành

b- Phòng Giám thi, phụ trách :

- Kỹ-luật
- Giám-sát
- An-ninh

II/- CƠ QUAN HỖ-TRỢ

A- PHÒNG VĂN-THƯ

B- BAN THÀNH-TRA CHUYÊN-MÔN

C- SỞ HÀNH-CHÁNH

- 1- Phòng Pháp-chế Hành-chánh
- 2- Phòng nhân-viên
- 3- Phòng Quản-vụ

D- SỞ KẾ-TỐÁN

- 1- Phòng Ngân-sách Kế-toán
- 2- Phòng Vật-liệu
- 3- Phòng Tiếp-vận
- 4- Phòng Kiến-tạo

E- SỞ KẾ-HOẠCH VÀ TÁC-ĐỘNG TÂM-LÝ

- 1 - Phòng Kế-hoạch
- 2- Phòng Tài-liệu và tư thư
- 3- Phòng Thông-tin và báo-chí
- 4- Phòng Văn-nghe
- 5- Phòng tuyên-vận

F- TRUNG-TÂM HUẤN-LUYỆN TRẺ-NH-NIÊN THỂ-THAO

- 1- Phòng Điều-hành
- 2- Phòng Huấn-luyện
- 3- Phòng Giám-thi

CHƯƠNG II

NHẬN KẾT VỀ CHÍNH-SÁCH THANH-NIÊN.

TIẾT I.- YẾU-TỐ CĂN-BẢN.

Sau những lần thay đổi liên tiếp về cơ-cấu tổ-chức cũng như người lãnh đạo Tổng-Nhà Thanh-Niên. Chính-phủ hầu như không có 1 chính-sách về Thanh-niên mà chỉ có những chương-trình hoạt-động ngắn hạn. Một vài chính-sách đã được đưa ra trong khoảng thời-gian này nhưng hình như không bao giờ được áp dụng. Những chương-trình ngắn hạn chỉ có thể nuôi-dưỡng phong-trào Thanh-niên khỏi chết hơn là phát-động phong-trào.

Đại-hội thể-thao cấp tỉnh, cấp khu, cấp vùng, những trại hè do Tổng-Nhà tổ chức tuy tạo được kết- quả nhưng không đạt được thành-tích để khuyến-khích phong-trào thể-dục thể-thao. Thường thì các lực-sĩ tập dượt 1 vài ngày trước khi Đại-hội khai mạc và chấm dứt ngay sau khi Đại-hội bế-mạc.

Để phong-trào khỏe tại học-đường được phát-triển, chúng ta không thể đi từ những ngày Đại-hội được tổ-chức cui mô mà phải tìm hiểu những yếu-tố cần-thiết cho phong trào để chúng ta sẽ khởi đầu từ căn-bản. Việc phát-động phong-trào Thanh-Niên không thể có được khi đường lối Thanh-niên của Chính-phủ không thỏa đáng được nguyện-vọng của giới Thanh-niên, khi Sinh-viên, Học-sinh còn học trong những ngôi trường chật hẹp, không Huấn-luyện-viên... Điều khôi hài là với những điều-kiện như vậy nhưng nhiều khi thành-tích điền của các học-sinh trong kỳ thi Thể-dục (môn nhiệm-ý trong các kỳ thi Tú-Tài I và II) lại vượt khỏi kỷ-lục của các lực-sĩ Quốc-Gia!

Những người có trách nhiệm phải hỏi người Thanh-niên, của các đoàn thể, xem họ đang nghĩ gì, muốn gì; từ đó chúng ta mới có thể thiết-lập một chính-sách thiết-thực một chương-trình hoạt-động hấp-dẫn và hữu-ích cho Thanh-niên.

Chánh-sách sẽ không thể tồn tại nếu quên 1 trong 4 yếu tố sau :

a/ Yếu-tố trường-kỳ : Chánh-sách Thanh-Niên không phải chỉ nhằm thỏa mãn một mục-tiêu nhất thời thực-hiện một chương-trình ngắn hạn. Một chánh-sách được đề ra phải có tác dụng cho cả 1 thể-hệ Thanh-Niên.

b/ Yếu-tố Dân-tộc : Phải lấy sự kêu-hãnh, truyền-thống của Dân-tộc làm căn-bản cho việc hoạch-định chánh-sách. Thanh-Niên sẽ không phục-vụ bất cứ một đảng-phái, 1 cá-nhân nào ngoài trừ tiên-đạo Dân-tộc.

c/ Yếu-tố đa-nguyên : Sinh-hoạt dân-chủ sẽ không cho phép chính-phủ tập hợp Thanh-niên trong 1 đoàn-thể duy nhất để sẽ chỉ phối. Kinh nghiệm cho ta thấy sự thất bại đau thương khi xem Thanh-niên là công-cụ của Chánh quyền như Thanh-niên Quốc-xã, Thanh-niên phát-xít, Thanh-Niên Cộng-hóa... Chính-quyền cần nâng đỡ và khuyến-khích việc thành-lập các Hội đoàn Thanh-Niên.

d/ Yếu-tố Nhân-dân : Tất cả Thanh-Niên đều phải có cơ-hội, quyền-lợi tương đương để có dịp phát-triển năng khiếu, phụng sự dân-tộc, qua các đoàn-thể Thanh-niên. Chánh Phủ không thể nâng đỡ riêng-rẻ cho bất cứ 1 giai tầng nào trong xã-hội.

Trong Chánh-sách và chương-trình hoạt-động Thanh-Niên, chúng ta không thể quên 2 yếu-tố đặc-thứ của Quốc-Gia Việt-Nam đó là cuộc xâm-lang của các đế-quốc trong suốt mấy ngàn năm lập quốc, cuộc chiến-tranh ý-thức-hệ hiện tại và khung cảnh kinh-tế nông-nghiệp.

Sinh-hoạt Thể-dục, Thể-thao, hoạt-động Thanh-Niên của chúng ta sẽ không phải là những trò chơi trường giả như tại các Quốc-gia Âu-Mỹ. Thể-dục và Thể-thao của chúng ta phải là nền thể-dục, thể-thao thời-chiến, không phải thời chiến trong giai-đoạn hiện tại mà phải là một sự chuẩn-bị cho thời chiến trong tương kỳ nếu chúng ta muốn được tồn tại trên dãy non sông gấm-góc này và nếu chúng ta muốn

sống hòa-bình. Hoạt-động Thanh-Niên phải là những hoạt-động kiến-tạo xã-hội và khuyếch-trương nền kinh-tế nông-nghiệp.

- Nền Thể-dục và Thể-thao thời chiến :

Chúng ta phải thành-thật nhận-định tình-trạng đặc-thù của Quốc-gia chúng ta ; bao nhiêu năm dài bị đặt dưới ách thống-trị của ngoại bang, 1 khối trên 700 triệu người hiếu-chiến ở phương Bắc lúc nào cũng tìm cách thôn tính to toàn cả Đông-Nam-Á. Chúng ta không thể mang mặc-cảm với sự quân-đội của những hành-động thiếu tác-phong còn sót lại trong thời kỳ Pháp thuộc. Danh xưng và hành-động của quân-đội phải được áp-dụng tại học-đường để học-sinh, quen dần với nếp sống quân ngũ.

Học-sinh phải tập chạy, tập nhảy, tập bò, tập vượt qua những chướng ngại vật, phải có những cử-động mạnh mẽ như ở quân-trưởng đã huấn-luyện cho tân-binh. Qua chương-trình Trung-học Đệ Nhị Cấp, Học-sinh phải biết sử-dụng những loại súng thông thường, biết những thế võ cổ-truyền của Dân-tộc Việt-Nam, những thế võ mà Tổ-Tiên chúng ta đã dùng nó để đánh đuổi bất cứ 1 cuộc xâm-lang nào trong suốt 4 ngàn năm lập-quốc và kiến-quốc. Học-sinh lúc nào cũng ở trong tư-thế 1 đoàn-Hậu-bi-quân, sẵn sàng chiến-đấu tự vệ với những kỹ-thuật tác chiến hãn-hci để bảo vệ thành-phố, thôn xóm trong khi đoàn quân chánh-qui phải tác-chiến ở những chiến-trường xa xôi.

Học-sinh, Sinh-Viên không thể đi học với những bộ đồ đắt giá, những đôi giày sang trọng nhập cảng từ những Quốc-Gia thanh-bình, giàu có trong khi 80% thôn dân với những bộ đồ đen lam-lũ, 1 triệu quân với những bộ đồ bạc bạc màu, sờn vai. Học-sinh, sinh-viên phải tập cho quen với bộ đồ ka-ki (không cần cùng màu với vải áo của Quân-Đội) phải mang những đôi giày bố lúc đến trường. Chương-trình huấn-luyện quân-sự học-đường mỗi tuần 1 ngày cho các học-sinh Đệ Nhị Cấp được trú-liệu nhưng vẫn chưa được áp-dụng. Đây là một khuyết điểm quan trọng, 1 khuyết-điểm mà các Quốc-gia lân cận như Nhật, Đại-Hàn đã thấy và đã hành-động từ nhiều năm nay.

Hoạt-động Thanh-Niên phải là những hoạt-động kiến tạo xã-hội và khuyếch-trương kinh-tế nông-nghiệp :

Cuộc chiến-tranh chống Cộng tiếp theo những năm dài không Pháo có khiến biết bao thôn xóm điêu tàn, thanh thi đổ nát. Nhà cửa chiến-trường khiến cho nguồn nhân-lực kiến-tạo mỗi ngày một tiêu hao. Người Thanh-niên có thể thoát khỏi khung cảnh học-đường, hòa mình vào xã-hội để hoàn-thành công cuộc kiến tạo một cách hoàn hảo nếu họ được huấn-luyện và có phương-tiện. Học-đường sẽ cung-ứng những roán cứu-trợ hữu-hiệu để hàn gắn những vết thương do chiến-cuộc gây ra. Học-sinh và Sinh-viên phải biết ráp 1 gian nhà tiền-chế, dựng một căn nhà với những vật-liệu như cây, lá ... thô-sơ, phải biết đào cống dẫn nước, đắp đường, làm sân chơi cho trẻ em. Bưng bó, chích ngừa...

Tại Anh Quốc, năm 1964 có khoảng 5 triệu Thanh-Niên từ 13 đến 20 tuổi, của lứa tuổi 15, khoảng 80% trẻ em thôi học. Tại Việt-Nam, không có thống kê chính xác để tìm hiểu số trẻ em thôi học dưới 15 tuổi là bao nhiêu nhưng nếu so sánh với Anh Quốc, trẻ em thôi học chắc hẳn vượt hơn con số 80%. Với nền giáo-dục hiện tại, thì học-sinh sau khi thôi học ở bậc tiểu-học hoặc qua 1 phần chương-trình Trung-học phổ-thông sẽ làm được gì cho cuộc sản-xuất hầu nâng-cao mức sống ?

Chúng ta không thể quên nền kinh-tế căn-bản của chúng ta là nông-nghiệp, đa-số học-sinh ở tại nông-thôn và sẽ sinh-sống tại đó sau khi rời Trường sở. Trường học phải cung cấp cho học-sinh kiến-thức, kinh-nghiệm để cho tầng lớp Thanh-Thiếu-Niên sẵn sàng thích ứng với hoàn cảnh. Môn hoạt-động Thanh-Niên phải giúp biết cảm giá, cảm cuộc, biết là rầy, biết gieo hạt giống, biết lên liếp để trồng cà, trồng khoai... Cục nhọc này cũng còn giúp cho Thanh-niên rèn luyện ý-chí và cảm-thông nỗi khó của 80% dân chúng đang sống đạm bạc với nghề nông.

Với tiêu-chuẩn trên, một trường học muốn được thành lập phải có một diện tích đất tối thiểu nào đó dành cho sinh hoạt Thể-dục, Thể-thao và hoạt-động Kiêu-Đoàn. Diện-

tích đất có được chia thành từng đơn-vị sinh-hoạt và phải ấn-định số số Học-sinh dành cho mỗi đơn-vị.

Hoạt-động Thể-dục, Thể-thao và sinh-hoạt Hiệu-đoàn không phải chỉ là môn nhiệm-ý trong các kỳ thi mà phải là 1 môn học thực thụ và bắt buộc.

TIẾT II. Xây-đựng cơ sở

Chúng ta không đặt nặng vấn-đề đầu-tư trong lĩnh-vực kinh-tế vì vậy việc đầu-tư thanh-niên cũng bị lãng-quên. Việc bỏ tiền ra đầu-tư vào các hoạt-động Thanh-niên và việc xây-đựng cơ-sở chưa được đúng mức. Với 2.665.537 Sinh-viên và Học-sinh, nói riêng, hay trên 16 triệu dân được Chánh-phủ kiểm-soát họ chỉ được Chánh-phủ dành cho 1 ngàn khoản là 92.700.000\$ về vật-liệu và dịch vụ điều-hành. Số chi này đã giảm bớt 41.800.000\$ so với năm 1968. Trong khi đó tại Do-Thái, với 2.600.000 dân và 1 diện-tích không quá 6.000 cây số vuông, ngân sách hàng năm về các hoạt-động thể-thao lên đến 138.000.000 đồng, chưa kể những chi phí về nhân-viên và xây cất. Riêng trong năm 1967 chi-phí về xây cất cơ-sở thể-thao là 276.000.000 đồng. Tại Việt-Nam, trong năm 1969, con số này chỉ có 23.800.000\$. Với số dân chưa đầy 3 triệu đó Do-Thái đã có 250 hồ bơi trong khi Việt-Nam chỉ có 29 ! Riêng tại Kinh-thành Mexico đã có trên 700 vận-động trường trong khi trên toàn cõi Việt-Nam chỉ có 100 sân vận-động !

Khử vậy chúng ta phải đặt trọng tâm vào việc xây dựng cơ-sở nếu chúng ta muốn phát-triển thể-dục, thể-thao. Nhưng vấn đề được đặt ra là chúng ta sẽ phát triển theo chiều hướng nào, về những bộ môn nào ? Để trả lời câu hỏi này, vấn đề thể chất của người Việt-nam cần phải được đặt ra. Môn thể-thao đại chúng, thích-hợp với thể chất của người Anh là Golf và túc-cầu, người Hoa-Kỳ hợp với dã-cầu, người Trung-Hoa hợp với lam-cầu, người Nhật hợp với bóng bàn... Chúng tôi nghĩ rằng môn bóng bàn, vũ-cầu, bóng chuyền rất thích hợp với thể chất của người Việt-Nam vì vậy học đường không thể thiếu những sân chơi này được.

Để được đa số quần chúng hưởng ứng, các bộ môn thể-dục và Thể-thao phải được đại-chúng-hóa và điều-kiện của tính chất đại-chúng là thể chất và phương tiện của người dân. Cộng-Hóa Liên Bang Tây Đức với 56 triệu dân, hiện có 9 triệu đấu thủ và lực-sĩ điền kinh mang thể chính-thức của các Tổng-Cuộc. Tây-Đức dự định từ nay đến Thế-Vận-Hội 1972 tổ-chức tại Munich sẽ kết-nạp 16 triệu đấu-thủ và lực-sĩ c chính-thức. Dĩ nhiên Tây-Đức không thể nào làm được điều đó nếu không nghĩ tới vấn-đề đại-chúng -hóa các môn thể-thao.

Trong việc phát-triển thể-dục thể-thao ta không thể quên các Hiệp-hội. Hiệp-hội thể-thao sẽ đóng vai trò chất-xúc-tác giúp cho những chương-trình đưa ra được thực-hiện 1 cách tốt đẹp. Chánh-phủ cần khuyến-khích và giúp đỡ tư-nhân trong việc thành-lập các Hiệp-Hội đó.

Tại Việt-Nam chỉ có 237 Hiệp-hội Thể-thao chính-thức hoạt-động trong khi đó tại Do-Thái chỉ riêng bộ môn bóng tròn và bóng rổ cũng đã lên đến 600 hội.

TIẾT III. Huấn-luyện viên và Cán-bộ Thanh-Niên.

Trung-Tâm Huấn-Luyện Nguyễn-Trãi trước kia được gọi là Trung-Tâm Huấn-Luyện Thanh-Niên Thể-Dục, Thể-Thao Trung-Cấp. Theo danh xưng Trung-Tâm chỉ đào-tạo những Huấn-luyện-Viên Trung-Cấp và đa dụng nghĩa là có khả năng hoạt-động về Thanh-Niên lẫn thể-dục thể-thao. Chính ý-niệm đa-dụng này đã làm cho các bộ môn thể-thao thiếu tính cách đại-chúng hóa.

Các Giảng-Viên của khóa Trung-Cấp cũng là những Huấn-Luyện-Viên đã tốt-nghiệp tại chính trường đó trước đây khoảng 1, 2 khóa và đến nay tình trạng đó vẫn tiếp diễn. Vì vậy chúng ta không lấy gì làm ngạc nhiên khi thấy nhiều kỷ-lục điền kinh từ 20 năm nay chưa có ai vượt qua được như kỷ-lục chạy 100th và 200 th của Trương-Văn-Ký lập ra từ năm 1943 - 44, Kỷ-lục về môn nhảy sào của Nguyễn-Trần-Tú năm 1942.

Tại các trường Tiểu-học, Giáo-viên sẽ phụ-trách lu-
luôn chương-trình huấn-luyện Hiệu-đoàn tại lớp họ đang dạy

Tại các Trường Trung và Đại-học, các vị Giáo-Sư không thể phụ-trách luôn chương-trình Thể-dục, Thể-Thao và Hô-Hấp vì kinh nghiệm cho thấy rằng sự kiêm nhiệm đó bị thất bại. Việc huấn-luyện đó phải được giao cho những người có khả-năng và thành tâm thiện chí. Khả năng không phải là những người có bắp thịt to, chạy nhanh, bơi giỏi, cán lều thật thẳng... Những Huấn-luyện Viên Trung-cấp hiện tại chưa phải là những người có khả năng để làm tròn nhiệm vụ đó.

Nhu cầu đang đòi hỏi là chúng ta phải có 1 số đông Huấn-luyện-viên các cấp qua 1 thời gian học-tập tối thiểu và điều cần là phải chia làm 2 loại Huấn-luyện-Viên : Huấn-Luyện-viên Thể-thao và Huấn-luyện-viên Thanh-niên hay cán-bộ Thanh-niên.

Ngay trong thời Pháp thuộc, việc phân biệt 2 loại Huấn-luyện-viên này cũng đã được Pháp chú ý tới. Ducourroy đã thành lập trường Cao-Đẳng thể-dục Đông-Dương (E.S.EPIC) tại Phan-thiết vào năm 1941, Trường Cao-Đẳng Nữ Huấn-Luyện Viên Đông-Dương (E.S.M.I.C) tại Da-lat vào năm 1943, Trường Cao-Đẳng cán-bộ Thanh-niên Đông-Dương (ESS.C J I C) vào năm 1943 tại Phan-thiết.

Huấn-luyện-Viên phải có 1 trình độ văn-hóa đại-học để người cán-bộ không mặc cảm nghề-nghiệp, họ không còn nghĩ rằng việc họ làm chỉ để dành cho những người thất học và chỉ cần cố sức mạnh của một con vật. Với kiến-thức Đại-Học đó Huấn-luyện-viên sẽ huấn-luyện Thanh-Niên dựa trên sự chính xác của khoa-học bằng cách tìm hiểu những nguyên lý vận-hành của cơ-năng hầu đạt được thành-quả cao hơn. Dựa vào những nguyên-lý đó, óc sáng tạo để thích ứng với thể chất, với hoàn cảnh sẽ được gia-tăng và trong bất cứ địa hạt nào óc sáng tạo cũng đóng vai trò thiết yếu cho sự phát-triển.

Chương-trình huấn-luyện cán-bộ cấp tốc trong khoản 6 tháng hay 12 tháng không thể thỏa mãn nhu cầu hiện tại, kinh-nghiệm cho thấy rằng bất cứ một sự huấn-luyện vội vã nào cũng không thể đào tạo được một lớp cán-bộ có khả năng. Sự vội vã đó chỉ có thể cứu vãn tình thế hơn là phát-triển một phong-trào.

Như vậy chúng ta phải có một trường Cao-Đẳng chuyên về Thể-dục, Thể-thao và sinh-hoạt Thanh-Niên. Sinh-viên nhập học phải có bằng Tú-Tài toàn phần, phải qua một kỳ thi khảo-sát về văn-hóa và trắc nghiệp năng khiếu thể-thao. Học trình 4 năm tại Đại-học sẽ là khoản thời gian đủ để huấn-luyện họ trở thành Huấn-luyện-Viên thực-thụ. Sinh-Viên tốt nghiệp sẽ được cấp văn-bằng Cử-nhân, tương đương với các phân khoa khác.

Khung cảnh Saigon không thích hợp cho việc mở trường Cao-đẳng đó. Chúng ta có thể thiết-lập ở Thủ-Đức hoặc ở Vũng-Tàu, Đà-Lạt, Nha-Trang v.v...

Song song với việc mở trường Cao-đẳng, chúng ta cần thiết-lập thêm nhiều trường đào-tạo huấn-luyện-Viên Trung-Cấp về 2 lãnh-vực Thể-thao và Thanh-Niên. Chúng tôi nghĩ rằng cần phải mở ít nhất 4 Trường đào tạo Huấn-Luyện Viên Trung-Cấp ở 4 Vùng Chiến-Thuật. Để đạt được thành-của cao hơn, chúng ta cần phải thiết-lập một Viện nghiên-cứu về thể-dục thể-thao. Viện này có nhiệm-vụ thấu thập sự phát-triển ngành thể-dục thể-thao tại các Quốc-Gia tiên tiến, ấn-định một chương-trình tối thiểu để có một thành-tích thể lực tối đa ...

Những cơ sở đào-tạo Huấn-Luyện-Viên của Do-Thái được ghi nhận như sau :

- 4 Trường đào-tạo Giáo-Sư Thể-dục, trong đó viện Thể-dục, Thể-Thao Wingate là cơ-sở lớn nhất. Viện được thiết-lập từ năm 1953, Tel-Avin 40 cây số, tọa lạc trên một thửa đất rộng 170.000 m². Mỗi năm Viện được Chánh-Phủ tài trợ 30.000 Mỹ-Kim.

- 4 Trường đào-tạo Huấn-luyện-Viên Thể-thao.

- 1 Trường Huấn-luyện-Viên Thể-dục của lục-quân.

TIẾT IV Vấn-Đề Đoàn-ngũ-hóa Thanh-Thiếu-Niên.

Chương-trình Hiệu-Đoàn cho Học-sinh Trung, Tiểu-học việc huấn-luyện quân-sự cho Học-sinh Trung-học đệ Nhị cấp và Sinh-viên nằm trong kế-hoạch Đoàn-ngũ-hóa Thanh-Thiếu-Niên.

Tình-trạng Hiệu-Đoàn mà chúng tôi đã đề cập trong phần I chưa lớn trên nhiệm-vụ đoàn-ngũ-hóa Thanh-Thiếu-Niên.

Chúng ta phải thành-thật nhận rằng việc huấn-luyện quân-sự học-đường không nằm hẳn trong kế-hoạch đoàn-ngũ-hóa Thanh-Niên. Nó được hình thành sau khi nhiệm-vụ của Sư-Đoàn Sinh-Viên bảo-vệ Thủ-Đô trong biến cố Tết Mậu-Thân chấm-dứt. Chương-trình này phần lớn nhằm mục-dịch thỏa mãn nhu cầu quân-sự đúng như mục-dịch đã được ghi trong các văn-kiến căn-bản. Cũng theo những văn-kiến đó, chương-trình này chỉ là một chuyện-lợi chứ không phải là một gánh nặng cho Sinh-Viên, điều này chỉ đúng khi chương-trình được nghiên-cứu lại và sửa đổi chút ít.

Chính vì thiếu hữu-hiệu và hợp lý nên chương-trình đã trở thành gánh nặng cho sinh-viên hơn là chuyện-lợi. Một vài vị đại-diện cho Chính-cuyến đã đòi rút lại giấy hoãn-dịch nếu Sinh-viên không hưởng ứng chương-trình như vậy chuyện lợi đã trở thành hình phạt.

Chương-trình huấn-luyện không được hữu-ly (chẳng hạn trong năm thứ nhất chương-trình đặt nặng về địa hình trong khi lại quá nhẹ về vũ-khí-học), chuyện-lợi của Sinh-Viên không được bảo-đảm (Sinh-viên thụ huấn quân-sự không qua 1 cuộc khám nghiệm sức khỏe nào cả, không có văn-kiến pháp lý quy-định về những tay nạn cố thể xảy ra trong huấn-trường, việc thụ-huấn quân-sự khi Sinh-viên chưa thi xong kỳ 2...) để khiến Sinh-Viên bất-mãn. Vì vậy đã có phong-trào chống đối việc thụ-huấn quân-sự của một số các phân-khoa. Từ sự bất-mãn đó chúng ta chỉ tìm thấy một tập-thể

chống đối hơn là một tập thể liên kết, xây-dựng nằm trong chương-trình đoàn-ngũ-hóa Thanh-niên.

Những những bước đầu chắc chắn sẽ không tránh khỏi những khuyết-điểm. Nếu nghiên-cứu tỷ-mỷ hơn, chắc chắn chương-trình huấn-luyện quân-sự học-đường sẽ đạt được nhiều thành-quả tốt đẹp.

Một tổ-chức thích-hợp nhất có thể thỏa đáng sự đòi hỏi hợp-lý của Thanh-Niên và hoàn-hảo hóa kế-hoạch đoàn-ngũ-hóa Thanh-Thiếu-Niên là tổ-chức hướng-đạo chúng ta có thể đem tổ-chức này vào học-đường để tất cả các học-sinh tham-gia. Với cơ-cấu tổ-chức chu-đáo, với những thành-quả đã đạt được chúng ta hy-vọng tổ-chức này đem lại một niềm tin mới cho tầng lớp Sinh-viên, Học-sinh.

I) O A N K É T

-----+-----

Vấn đề đặt ra cho chúng ta trong giai đoạn hiện tại không phải là những chương trình ngắn hạn có tính và vù mà phải là một chính sách Thanh niên thích ứng và hữu hiệu. Thường thì Thanh Thiếu niên không được tham dự vào diễn trình thiết lập chính sách vì họ không có hoặc có rất ít cơ hội thảo luận về các kế hoạch với người lãnh đạo. Điều thiết yếu là những người thiết lập chính sách cũng như các kế hoạch gia cao cấp phải có tìm hiểu xem ước vọng của người Thanh niên ra sao, vai trò và sự đóng góp của họ ra thế nào trong công cuộc phát triển Quốc gia.

Trong việc thiết lập 1 chính sách thích ứng và hữu hiệu chúng ta không thể quên những yếu tố sau :

- Sự xâm nhập ồ ạt của nền văn minh Âu Mỹ đã khiến cho sự cách biệt giữa người Thanh-Thiếu niên thành-thị với Thanh Thiếu niên nông thôn và giữa người Thanh Thiếu niên với người Thành niên mỗi ngày một trầm trọng. Tình trạng này sẽ là một trở ngại lớn lao cho công cuộc phát triển Quốc gia nếu chúng ta không cố gắng làm giảm dần hố cách biệt đó. Sự san bằng này chỉ có thể thực hiện được khi hệ thống thông đạt giữa 2 lớp người được tiến triển khả quan. Sự thông đạt không thể có được trong những gian phòng, ở đó, người Thành-niên nói chuyện với Thiếu niên bằng những sáo ngữ, bằng những thái độ dạy đời của những người đã quá lứa tuổi làm những điều sẵn bày. Sự thông đạt chỉ có trong sự phối hợp hữu hiệu giữa các sinh hoạt Thanh thiếu niên do những người trẻ đích thực tham dự với sự cố vấn, hợp tác của những người Thành niên qua chương trình hoạt động của họ trong khuôn khổ cùng nhau xây dựng, phát triển Quốc gia. Chúng ta cũng phải tạo sự hợp tác, sự cảm thông giữa người Thanh thiếu niên nông thôn và Thanh Thiếu niên thành thị bằng những sinh hoạt cộng đồng trong 1 khung cảnh mà tiện nghi và thái độ được đặt trên căn bản bình đẳng.

.../

- Quốc gia chúng ta đang ở trong tình trạng chiến tranh, kinh nghiệm lịch sử cho chúng ta dự đoán rằng nếu muốn được sống hoà bình trong tương lai thì chúng ta phải tạo một lực lượng Thanh niên hùng mạnh sẵn sàng hỗ trợ và bảo vệ cho nền hoà bình đó trước bất cứ một cuộc xâm lăng nào của ngoại bang.

- Chiến tranh đã gây tang thương cho biết bao nhiêu gia đình, thôn xóm điêu tàn, thành thị đổ nát vì vậy chúng ta cần phải có 1 lớp người trẻ ý thức trách nhiệm, vị tha, hy sinh, sẵn sàng xoa lấp hận thù, đau khổ bằng sự kiên tạo những gì đổ vỡ.

- Chúng ta đang sống trong 1 Quốc gia nông nghiệp, bất cứ một cuộc phát triển kinh tế nào cũng phải đi từ yếu tố nông nghiệp đó. Lớp người trẻ cần phải có những kiến thức cần bản về nông thôn, phải cảm thông với nỗi nhọc nhằn của thôn dân để hoàn thành công cuộc cách mạng xã hội.

- Nói đến Thanh niên, chúng ta cũng cần chú trọng đến thành phần Thanh nữ và nhất là tầng lớp Thiếu nhi vì Thiếu nhi sẽ thay thế lớp Thanh niên hiện tại để quyết định tương lai Quốc gia trong 30,40 năm sau.

- Xây dựng 1 luận thuyết cho người Thanh niên cũng là điều mà Chánh phủ phải quan tâm, luận thuyết sẽ là một năng động lực thúc đẩy hành động và cũng là tiêu chuẩn để người Thanh niên hướng hành động mình đến sự toàn thiện.

Chương trình Thanh Thiếu niên cũng được chi tiết và hệ thống hoá để đạt được hiệu năng tối đa.

- Phải đầu tư thêm vào lãnh vực thể thao bằng cách thiết lập nhiều cơ sở thể thao rẻ tiền nhưng thiết thực.

- Các bộ môn thể dục thể thao phải được đại chúng hoá để gây nên một phong trào khoẻ, một tinh thần cộng đồng sinh tồn.

- Tạo môi trường thích hợp để Thanh niên có dịp tham gia vào các chương trình phát triển cộng đồng.

- Quốc gia phải có 1 kế hoạch rõ ràng hầu các nguồn tài trợ quý báu không bị trùng dụng, lãng phí.

- Tạo cơ hội để các tư nhân giàu phương tiện, những vị Thanh niên có uy tín có thể bảo trợ và lãnh đạo Thanh Thiệu niên với mục đích vô vị lợi.

- Tạo môi trường thích nghi để các tổ chức chánh quyền, các đoàn thể tư nhân hợp tác trong đó việc điều hành nội bộ của đoàn thể không bị bất cứ 1 áp lực nào chi phối.

- Công tác cần phải đặt đúng theo thứ tự ưu tiên để việc yểm trợ và tài trợ được hữu hiệu. Nhà nước là cơ quan chính yếu tài trợ cho các chương trình thanh niên, nhưng tại các Quốc gia đang mở mang như Quốc Gia Việt Nam chúng ta, phương tiện tài trợ của Chánh Phủ rất eo hẹp vì vậy chúng ta cần chú trọng khả năng tự túc của chúng ta. Gung với những nỗ lực tự túc tại quốc nội chúng ta cũng phải vận động những nguồn tài trợ khác từ bên ngoài như sự yểm trợ của các tổ chức quốc tế nhất là sự đóng góp của Việt kiều đang sống tại hải ngoại.

Tóm lại, trong nền giáo dục đích thực tiến bộ, Chánh phủ không phải chỉ có bổn phận dành một ngân khoản nào đó để duy trì trường ốc, trả lương cho giáo chức, tổ chức những cuộc thi cử hoặc mang đến cho người thanh niên một số kiến thức mông lung để rồi hằng năm ban phát cho 1 số người được nhiều may mắn hoặc một ít kiến nhận, nhờ đại 1 số cấp bằng để họ được hoãn dịch hay ít nhất cũng trở thành Sĩ quan khi vào quân đội. Người thanh thiếu niên đến trường không phải chỉ để "tiên học lễ, hậu học văn". Học đường không phải là ngục tù mà tuổi trẻ nguyên rủa, khiếp sợ. Học đường không phải là môi trường để những dục vọng dề hèn, những ước mơ thấp kém có dịp nảy sinh. Học đường không phải là cơ sở kinh doanh để sản xuất những bộ óc hiệu rộng nằm trong bản tánh khiếp nhược, ích kỷ; trong những lý tưởng nông cạn, xấu xa; trong những thân thể bạc nhược, eo uột. Học đường phải đem lại sự sống cho Thanh thiếu niên, đem niềm vui, đem sự an lạc thái bình cho cả dân tộc.

Người Thanh Thiệu niên đến trường không phải sống vì mình cho mình, họ phải dạy công thực hiện nếp sống "đồng lao cộng tác" trong đó, những uy quyền chi phối họ không phải là thứ uy quyền một chiều và tự nhiên trong gia đình.

Thế dục thể thao sẽ gây trong lòng quần chúng ý niệm kết hợp và ganh đua. Đây không phải là thứ ganh đua với những tí hiem vụn vặt. Sự ganh đua đó phải được thành hình trong ý niệm xây dựng không ngừng trong kiên nhẫn và dũng cảm để đem vinh quang về cho đất nước.

Thanh niên là thành trì kiên cố và bền vững nhất để bảo vệ sự sinh tồn cho dân tộc, là sứ giả hoà bình quan trọng nhất đem niềm vui về cho nhân loại.-

LÊ-KIM THÀNH

SÀI-GÒN, ngày 10-10-1969

T H U - T I C H

-oOo-

S Á C H

- Hiệu-Đoàn của Ông Trần-văn-Thao
- Niên-giám các hiệp-hội thanh-niên (quyển I và II)
- Youth movements in Japan (1966)
- Youth in Japan (1968)

TẠP-CHÍ

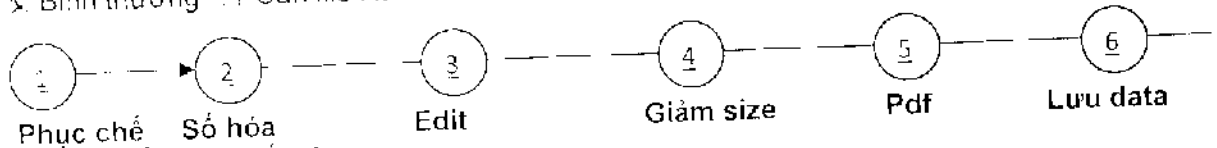
- Chí trai - Cơ quan thông-tin nghị luận thanh-niên thế-thao - Tổng nhà thanh-niên.
- Phát triển - nội san CPS
- Chuông việt - Vietnamese Catholic Students Association in America
- Thao trường
- Cách-Melos
- Thế-Giới Trẻ - o

TÀI-LIỆU

- Tài-liệu của CPS
- Tài-liệu của Bộ Y-Tế Xã-Hội và Cứu-Trợ
- Tài-liệu của Tổng-Nhà Thanh-Niên

I. Thông tin về tài liệu

- Ký hiệu: LVHC 536 Tên tài liệu: Thành niên học Tổng
- Loại tài liệu: CA Kích thước, số trang: 95 tr.
- Người giao: BQ Người, ngày nhận: Quá 03.05.13
- Hộp đồng Kế hoạch Khác (tư nhân):
- Yêu cầu scan
- Bình thường Cần file Raw Khác:

II. Phục chế trước số hóa:

- Kỹ thuật:
- Người thực hiện: Thời gian:

III. Kỹ thuật số hóa áp dụng

- Camera . Người thực hiện: Thời gian: Kỹ thuật:
- Bookeyes. Người thực hiện: Thời gian: Kỹ thuật:
- Proserv. Người thực hiện: Thời gian: Kỹ thuật:
- Khác. Người thực hiện: Tên Thời gian: 3/5/13 Kỹ thuật:

IV. Xử lý sau số hóa: (tên/ thời gian)

- Edit Giảm size PDF

IV. Lưu dữ liệu/ Biên mục

- Không phục vụ Phục vụ hạn chế Phục vụ rộng rãi
- Lưu dữ liệu (tên/ ngày lưu)